

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4To/8/2014
Identifikačné číslo spisu: 9511100183
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:9511100183.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 26. októbra 2016 v Bratislave v trestnej veci vedenej proti obžalovanému G. Z. a spol., pre spolupáchateľstvo na obzvlášť závažnom zločine podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaných G. Z., R. Y., U. A., N. P. a Z. L. V. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 19. februára 2014, sp. zn. PK - 1T 56/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. napadnutý rozsudok s a z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec s a v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku rozsudkom z 19. februára 2014, sp. zn. PK - 1T 56/2011 uznal obžalovaných za vinných

1/ G. Z. v bode 3/ z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Tr. zák. a z pokračovacieho zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Tr. zák.,

2/ R. Y. v bode 3/ z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Tr. zák.,

3/ U. A. v bode 1/ z pokračovacieho prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák.,

v bode 3/ z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), s poukazom na §

138 písm. i), ods. 4 písm. a) Tr. zák.,

4/ N. P. v bodoch 2), 3) a 4) z pokračovacieho zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Tr. zák.,

v bode 3/ z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Tr. zák. a

5/ Z. L. V. v bode 3) z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Tr. zák. a z pokračovacieho zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1) obž. U. A.

v presne nezistenom období do 01. októbra 2008 na nezistenom mieste, pravdepodobne v R., vyhotovil najmenej 18 falošných občianskych preukazov občanov Slovenskej republiky s nasledovnými číslami a osobnými údajmi (meno a priezvisko): 1/ U. XXXXXX, T. P., 2/ U. XXXXXX, R. I., 3/ U. XXXXXX, H. G., 4/ U. XXXXXX, T. W., 5/ U. XXXXXX, Q. L., 6/ U. XXXXXX, T. P., 7/ II U. XXXXXX, Y. V., 8/ U. XXXXXX, L. Y., 9/ U. XXXXXX, O. K., (dva zhodné preukazy) 10/, 11/ U. XXXXXX, Y. U., 12/ U. XXXXXX, Ing. T. V., 13/ U. XXXXXX, Y. W., 14/ U. XXXXXX, T. V., 15/ U. XXXXXX, Q. D., 16/ U. XXXXXX, P. X., 17/ U. XXXXXX, H. I., 18/ U. XXXXXX, H. O. a vodičský preukaz Slovenskej republiky na G. Z. s úmyslom, aby sa použili ako pravé,

2) obž. N. P.

v presne nezistenom období do 01. októbra 2008 na nezistenom mieste, pravdepodobne v X., vyhotovil najmenej 5 falošných zahraničných dokladov totožnosti s nasledovnými, číslami a osobnými údajmi (meno a priezvisko): 1/ cestovný pas Maďarskej republiky č. Z. XXXXXX, P. H., 21, 2, 3/ dva občianske preukazy Českej republiky č. XXXXXXXXXX, MUDr. J. P., jeden s rodným číslom XXXXXX/XXX a druhý s rodným číslom XXXXXX/XXX a 4/, 5/ dva občianske preukazy Českej republiky č. XXXXXXXXXX, PharmDr. Y. X., jeden s rodným číslom XXXXXX/XXXX a druhý s rodným číslom XXXXXX/XXXX s úmyslom, aby sa použili ako pravé,

3) obž. G. Z., obž. R. Y., obž. U. A., obž. N. P., obž. Z. L. V.

v presne nezistenom období v druhej polovici roka 2007, najneskôr do 13. novembra 2007, pripravoval a koordinoval Y. J. podvodný predaj pozemkov parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX a XXXX, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom na Správe katastra pre hl. m. Bratislavu (ďalej len „správa katastra“) pre okres Bratislava IV, obec Bratislava - m. č. J., k. ú. J. (ďalej len „predmetné pozemky“), v trhovej cene 474.989.337,05 Sk (15.766.757,52 Eur), v spoluvlastníctve poškodených MUDr. J. P. a PharmDr. Y. X., každej v podieli 1/2 k celku, na Y. W., a to tak, že obž. G. Z. dal pokyn, aby zadovážil geometrický plán na rozdelenie parciel č. XXXX a XXXX, obž. R. Y. dal pokyn, aby vypracovala písomnosti pre zrealizovanie tohto predaja a neskôr vybavila katastrálne konanie, ďalej obž. G. Z. a obž. U. A. dal pokyn, aby zabezpečili podpísanie písomností, vyhotovených obž. R. Y., osobami vystupujúcimi pod falošnou identitou, na základe týchto úloh obž. G. Z. objednal u geodeta Ing. T. C. vyhotovenie geometrického plánu na oddelenie pozemkov na parcely č. XXXX/X a X a XXXX/X a X, ktorý bol pod č. 49-2007 spracovaný dňa 13. novembra 2007 a overený správou katastra dňa 20. novembra 2007, obž. R. Y. pripravila kúpnu zmluvu medzi predávajúcimi MUDr. J. P. a PharmDr. Y. X. a kupujúcou Y. W. s kúpnu cenou 2.500.000 Sk (ďalej len „kúpna zmluva“), návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, vzťahujúci sa k tejto zmluve (ďalej len „návrh na vklad“) a generálnu plnú moc Y. W. pre PharmDr. Y. X. na právne úkony, týkajúce sa predmetných pozemkov (ďalej len „generálna plná moc“) a tieto odovzdala obž. U. A. a obž. G. Z., obž. U. A. naviedol nebohú O. B. a obž. G. Z. obž. Z. V., aby za odmenu podpísali na notárskych úradoch a iných miestach

uvedené písomnosti, vyžiadali si od nich fotografie za účelom vyhotovenia falošných dokladov totožnosti, potom obž. G. Z. s použitím týchto fotografií nechal u obž. N. P. vyhotoviť falošné občianske preukazy Českej republiky č. XXXXXXXXXX na MUDr. J. P. a č. XXXXXXXXXX na PharmDr. Y. X., následne dňa 21. novembra 2007 obž. U. A. priviedol nebohú O. B. na notársky úrad JUDr. T. W. na G. ul. XX v X., odovzdal jej falošný občiansky preukaz na MUDr. J. P. s jej fotografiou a kúpnu zmluvu a nebohá O. B. podľa jeho pokynov podpísala v mene predávajúcej MUDr. J. P. kúpnu zmluvu, pričom jej podpisu bolo registrom pridelené por. č. O 1000203/2007, neskôr aj návrh na vklad datovaný 21. novembra 2007, následne obž. U. A. odovzdal podpísanú kúpnu zmluvu obž. G. Z., ktorý v ten istý deň priviedol obž. Z. V. na notársky úrad JUDr. T. S. na O. S. X v X., odovzdal jej falošný občiansky preukaz Českej republiky na PharmDr. Y. X. a kúpnu zmluvu, ktorú obž. Z. V. na základe jeho pokynov podpísala v mene predávajúcej PharmDr. Y. X., pričom jej podpisu bolo registrom pridelené por. č. O 1000595/2007, neskôr obž. Z. V. podpísala aj návrh na vklad a generálnu plnú moc, obe písomnosti datované 21. novembra 2007, po zistení, že rodné čísla v občianskych preukazoch predávajúcich, a teda aj v notárskych osvedčovacích doložkách na kúpnej zmluve, sú nesprávne, nechal obž. G. Z. u obž. N. P. vyhotoviť ďalšie falošné občianske preukazy Českej republiky, znejúce na MUDr. J. P. a PharmDr. Y. X., s rovnakými číslami XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX, ale s opravenými rodnými číslami XXXXXX/XXX a XXXXXX/XXXX a ku všetkým vyhotoveniam kúpnej zmluvy falošné osvedčovacie doložky k podpisom registrovaným pod por. č. O 1000203/2007 a O 1000595/2007, a tiež falošnú osvedčovaciu doložku k podpisu Y. W. na generálnej plnej moci pod por. č. O 1000219/2007, ktorá podľa údajov mala byť vyhotovená dňa 21. novembra 2007 na notárskom úrade JUDr. T. W., pričom obž. N. P. takto konal s úmyslom, aby sa falošné verejné listiny použili ako pravé, takto upravené kúpne zmluvy a návrh na vklad odovzdal obž. G. Z. Y. J., ten ďalej obž. R. Y., ktorá ich dňa 22. novembra 2007 doručila na správu katastra, následkom čoho v konaní pod sp. zn. V-36188/07 dňa 28. novembra 2007 správa katastra rozhodla o povolení vkladu, čím poškodeným spoluvlastníckam MUDr. J. P. a PharmDr. Y. X. vznikla škoda vo výške 474.989.337,05 Sk (15.766.757,52 Eur), následne nebohá O. B. dňa 29. novembra 2007 s falošnými občianskym preukazom Českej republiky v mene MUDr. J. P. a obž. Z. V. dňa 05. decembra 2007 s falošným občianskym preukazom Českej republiky v mene PharmDr. Y. X. a s generálnou plnou mocou v zastúpení Y. W. prevzali vyhotovenia kúpnej zmluvy s vyznačením rozhodnutia o povolení vkladu a nové listy vlastníctva,

4) obž. N. P.

dňa 08. júla 2009 na V. XX v X. oskenoval vodičský preukaz č. XXXXXX držiteľa O. T. so všetkými skupinami vodičských oprávnení, vydaný Dopravným inšpektorátom v Senci, ktorý mal v úschove, potom v oskenovanom súbore pozmenil text odtlačku pečiatky, vymazal údaje držiteľa a údaje o platnosti skupín vodičských oprávnení, pozmenil číslo vodičského preukazu na U. XXXXXX, a takto upravený súbor obojstranne vytlačil, ďalej v oskenovanom súbore s pozmeneným odtlačkom pečiatky pozmenil údaje držiteľa P. X., nar. XX.XX.XXXX/XXX, bytom O. XXXX/X, X., pozmenil údaje týkajúce sa vydania vodičského preukazu, platnosti skupín vodičských oprávnení a pozmenil číslo vodičského preukazu na U. XXXXXX, a takto upravený súbor jednostranne vytlačil štyrikrát v rozdielnych farebných odtieňoch podkladu, pričom takto konal s úmyslom, aby sa falošný vodičský preukaz použil ako pravý.

Za to boli obžalovaní odsúdení :

G. Z. podľa § 221 ods. 4, § 41 ods. 1, s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h), m) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

R. Y. podľa § 221 ods. 4, s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bola obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanej uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

U. A. podľa § 221 ods. 4, § 42 ods. 1, s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12,5 (dvanásť a pol) roka.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21. októbra 2013, č. k. 1T/188/2013-97, výrok o treste a to 18 (osemnásť) mesiacov odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov a s uloženým obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania iných návykových látok počas trvania skúšobnej doby, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

N. P. podľa § 221 ods. 4, § 41 ods. 1, s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Z. L. V. podľa § 221 ods. 4, § 42 ods. 1, s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil z trestného rozkazu Okresného súdu Malacky zo dňa 23. novembra 2011 č. k. 3T/170/2011-156 v spojení s uznesením Okresného súdu Malacky zo dňa 05. marca 2012, č. k. 3T/170/2011-168, výrok o treste, a to 1 (jeden) rok odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bola obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanej uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Obžalovaný P. X. nar. XX. U. XXXX v L., trvalý pobyt O. č. XXXX/X X.,

bol podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku

oslobodený

spod skutku 4) obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. k. VII/1 Gv 74/08-91 zo dňa 22. decembra 2011, ktorý mal spáchať tak, že

obž. P. X. v presne nezistenom čase do 08. júla 2009, pravdepodobne v júli 2009, požiadal obž. N. P., aby mu vyhotovil vodičský preukaz s oprávneniami na všetky skupiny, k čomu mu poskytol svoje osobné údaje a obž. N. P. dňa 08. júla 2009 na V. XX v X. za týmto účelom oskenoval vodičský preukaz č. XXXXXX držiteľa O. T. so všetkými skupinami vodičských oprávnení, vydaný Dopravným inšpektorátom v Senci, ktorý mal v úschove, potom v oskenovanom súbore pozmenil text odtlačku pečiatky, vymazal údaje držiteľa a údaje o platnosti skupín vodičských oprávnení, pozmenil číslo vodičského preukazu na U. XXXXXX, a takto upravený súbor obojstranne vytlačil, ďalej v oskenovanom súbore s pozmeneným odtlačkom pečiatky pozmenil údaje držiteľa na objednávateľa P. X., nar. XX. XX. XXXX/XXX, bytom O. XXXX/X, X., pozmenil údaje týkajúce sa vydania vodičského preukazu, platnosti skupín vodičských oprávnení a pozmenil číslo vodičského preukazu na U. XXXXXX, a takto upravený súbor jednostranne vytlačil štyrikrát v rozdielnych farebných odtieňoch podkladu, pričom obaja obvinení takto konali s úmyslom, aby sa falošný vodičský preukaz použil ako pravý,

čím mal spáchať

- prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona,

lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodené MUDr. J. P., nar. XX. B. XXXX v L., K. G., trvale bytom O. U. XXXX, Z.-T., K. G. a PharmDr. Y. X., nar. XX. B. XXXX v U. U., U. G., trvale bytom V. XXX/X, C., B. U., K. G. s ich nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v jeho odsudzujúcej časti včas (na hlavnom pojednávaní) podali odvolania proti výrokom o vine a treste a konaniu, ktoré mu predchádzalo obžalovaní G. Z., R. Y., U. A., N. P. a Z. L. V..

Obžalovaný G. Z. v odôvodnení odvolania podanom prostredníctvom obhajcu namietol, že obsah doposiaľ vykonaného dokazovania neposkytuje dostatočný podklad pre spoľahlivý záver, že sa dopustil protiprávneho konania, ktoré mu je kladené za vinu (bod 3/ napadnutého rozsudku). Prvostupňový súd preto dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom a v dôvodoch napadnutého rozsudku sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami uvedenými v záverečnej reči jeho obhajcu resp. sa s nimi vysporiadal nesprávne. Za najvýznamnejšie procesné pochybenie predchádzajúce napadnutému rozsudku označil nezákonné vylúčenie trestnej veci Y. J. uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Bratislava, ČVS: PPZ-67/BOK-B2-2009 z 21. decembra 2010, podľa § 21 ods. 1 Tr. por., zo spoločného konania na samostatné konanie z dôvodu, že menovaný sa údajne významnou mierou podieľal na objasnení tejto závažnej trestnej činnosti a, že v predchádzajúci deň prokurátor udelil súhlas na prerušenie trestného stíhania voči obvinenému Y. J. v zmysle § 228 ods. 3 Tr. por. a takýto postup voči jednému z obvinených je dôvodom na vylúčenie konania proti nemu zo spoločného konania. Vyslovil podozrenie, že sa voči tejto osobe ďalej postupovalo nezákonne podľa § 215 ods. 3 Tr. por. Proti uzneseniu vyšetrovateľa o vylúčení trestnej veci obvineného Y. J. zo spoločného konania z trestnej veci obvinených podali obvinení sťažnosť, o ktorej rozhodol prokurátor, ktorý dal súhlas k prerušeniu trestného stíhania voči menovanému, hoci o tom mal rozhodnúť nadriadený prokurátor. Takýto postup mal za následok nezákonné dokazovanie Y. J. v procesnom postavení svedka a porušenie jeho práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len dohovor) a čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústava). Konštatoval, že verejný záujem na odhalení trestnej činnosti nemôže byť nadradený nad zákonnosť.

Upriamil pozornosť na znenie podanej obžaloby, z ktorej vyplýva, že predmetnú trestnú činnosť zorganizoval Y. J.. So zreteľom na nevyhnutnosť presného znenia obžaloby za nenáležité označil konštatovanie prvostupňového súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku o „rutinnom“ prevzatí znenia skutku z pôvodného obvinenia. Za nezákonnú označil aj zmenu znenia skutkovej vety v bode 3/

napadnutého rozsudku, že „...pripravoval a koordinoval Y. J. podvodný predaj pozemkov..." a za chybnú považuje aj absenciu vysvetlenia kto bol organizátorom trestného činu, ktorý mal byť spáchaný závažnejším spôsobom konania v zmysle § 138 písm. i) Tr. zák. Prvostupňovému súdu vytkol aj právne posúdenie skutku podľa § 221 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák., pretože nemohol vedieť aká škoda bude konaním spôsobená.

Za nezákonný označil aj postup súdu pri výsluchu svedka Y. J., ktorý na hlavnom pojednávaní v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania a so zásadou bezprostrednosti súvisle čítal z pripravených poznámok. Nezákonnosť postupu súdu videl aj v tom, že jeho výpoveď z prípravného konania bola prečítaná aj napriek tomu, že ju pred súdom odvolal a súd z nej pri rozhodnutí napriek tomu vychádzal. Z týchto dôvodov je rozsudok založený na dôkazoch, ktoré súd nevykonal zákonným spôsobom.

Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaná R. Y. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajkyne predovšetkým poukázala na to, že skutková veta a písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňajú zákonné náležitosti pre kvalifikované uvedenie všetkých podstatných skutkových a právnych skutočností. Skutková veta v bode 3/ napadnutého rozsudku neobsahuje konkrétne skutočnosti odôvodňujúce spoľahlivý záver o jej protiprávnom konaní, pretože je v nej len to, že pripravila kúpnu zmluvu, plnú moc a návrh na vklad z čoho žiadne protiprávne konanie nevyplýva. Poukázala na zákonné znaky trestného činu podvodu, z ktorého bola uznaná za vinnú s tým, že prvostupňový súd sa s nimi v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dôsledne nezaoberal.

Konštatovala, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnych skutkových zisteniach premietnutých do nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd ignoroval rozsiahly rad skutočností tvoriacich ucelenú sieť dôkazov svedčiacich v jej prospech a k týmto bez relevantného odôvodnenia zaujal negatívne stanovisko. V jeho odôvodnení sa nevysporiadal s otázkou procesného postavenia Y. J., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že skutočnosti uvedené v obžalobe sa stali inak.

Prvostupňový súd si jednostranne osvojil závery z jedinej výpovede, ktorá je v rozpore s výpoveďami ostatných svedkov, na ktoré podrobne poukázala bez toho, aby vzniknuté rozpory odstránil. Napadnuté rozhodnutie je arbitrárne, pretože súd bez zákonného odôvodnenia objasňujúceho zvolený myšlienkový postup rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozsudku.

Namietla, že trestné stíhanie Y. J. bolo prokurátorom prerušené v rozpore s ustanovením § 228 ods. 3 Tr. por., pretože zo znenia podanej obžaloby nepochybne vyplýva, že organizátorom celej trestnej činnosti bol práve on, s čím sa v napadnutom rozsudku prvostupňový súd vôbec nevysporiadal. Namiesto poskytnutia relevantných argumentov v odôvodnení napadnutého rozsudku súd len konštatoval, že dôkazy z prípravného konania neviedli k jednoznačnému záveru, že tento bol organizátorom uvedeného skutku. Podľa jej názoru tak závažnú procesnú chybu akou je prerušenie trestného stíhania podľa § 228 ods. 3 Tr. por. voči organizátorovi trestného činu nie je možné konvalidovať tvrdením, že išlo o rutinné prevzatie obvinenia. V dôsledku postupu orgánov činných v trestnom konaní a prvostupňového súdu vznikol stav, že prokurátor prerušil trestné stíhanie voči osobe, vo vzťahu ku ktorej v skutkovej vete bodu 3/ obžaloby uvádza, že „organizovala podvodný predaj pozemkov" a následne súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatuje, že túto na základe vykonaného dokazovania za organizátora skutku nepovažuje hoci v skutkovej vete bodu 3/ uvádza, že táto osoba podvodný predaj pozemkov „pripravovala a koordinovala" a gramatickým a logickým výkladom možno tieto výrazy považovať za synonymá. Výslovila preto názor, že postup prokurátora a jeho akceptovanie konajúcim súdom bez právne relevantného dôvodu bol nezákonný. Prvostupňový súd mal za preukázané, že Y. J. bol príslušníkom Policajného zboru od 1. mája 2008, pričom od roku 2006 pôsobil ako informátor policajného zboru, teda aj v čase spáchania skutku, čo vo výpovedi svedok potvrdil. Návrh obhajoby na vykonanie významných dôkazov k týmto skutočnostiam súd odmietol za situácie, keď súčinnosť Y. J. s políciou v čase páchania prerokovávaných skutkov, na ktorých sa mal podieľať

bolo nevyhnutné hodnotiť ako policajnú provokáciu, čo je s výnimkou 117 ods. 2 Tr. por. (korupciu verejného činiteľa alebo zahraničného verejného činiteľa) neprípustné. Za daného stavu všetky informácie získané od takého svedka v žiadnom prípade nemožno použiť na účely dokazovania v trestnom konaní a to ani v prípade, ak by bol ako agent použitý v zmysle § 117 Tr. por. Pritom jediným dôkazom, ktorý ju z protiprávneho konania usvedčuje, je práve výpoveď svedka Y. J., ktorú navyše v rozpore so zákonom svedok na hlavnom pojednávaní prečítal z pripravených písomných poznámok, hoci právo nahliadnutia do nich má podľa § 123 ods. 1 Tr. por. len obvinený. Prvostupňový súd jej vinu preto založil na nezákonnom dôkaze a bez participácie Y. J., by k takému konaniu nikdy nedošlo. S uvedeným úzko súvisí aj posúdenie dôveryhodnosti výpovede takéhoto svedka, ktorú súd hodnotil ako primerane podrobnú, konkrétnu a v konečnom dôsledku presvedčivú. Takýto záver ale nekorešponduje s vykonaným dokazovaním a bez výsluchu osôb z prostredia policajného zboru, s ktorými mal Y. J. spolupracovať, nie je možné jeho výpoveď ako takú posudzovať, pretože v nej vypovedal o podozrení z trestnej činnosti týchto osôb. Y. J. vo svojej výpovedi uviedol, že bol k týmto osobám a ich údajným protiprávnym aktivitám, konkrétne predovšetkým k JUDr. Y. I. a k JUDr. O. T. vypovedať aj na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky, Sekcii kontroly a inšpekčnej služby, pričom podľa vyjadrenia riaditeľa tejto sekcie sa voči takýmto osobám trestné stíhanie nevedie. S názorom prvostupňového súdu o nemožnosti vypočutia týchto osôb ako svedkov z dôvodu, že neboli ministrom vnútra zbavení mlčanlivosti a nedôvodnosti a nadbytočnosti vykonania ďalšieho dokazovania o fungovaní zložiek Policajného zboru nemožno v žiadnom prípade súhlasiť. Ich vypočutie predstavuje kľúčový moment v potvrdení vierohodnosti výpovedí svedka Y. J., na ktorých stojí napadnuté rozhodnutie súdu. Bez verifikácie jeho výpovede v „konečnom dôsledku“ túto nemožno hodnotiť ako presvedčivú, a preto na nej ani založiť odsudzujúce rozhodnutie. Dokazovanie o spolupráci Y. J. s Policajným zborom v žiadnom prípade nemožno posúdiť ako niečo nad rámec potrebného rozsahu dokazovania, pretože objasnenie týchto skutočností by prinieslo potrebné skutkové zistenia kvalitatívne spĺňajúce podmienku dostatočného preukázania skutkového stavu bez dôvodných pochybností v zmysle zákona. Inak sú vyjadrenia Y. J. len ničím neoverené tvrdenia, ktorým nemožno pripísať presvedčivosť a pravdivosť a už vôbec na nich nemožno založiť jej vinu a takémuto postupu nemôže brániť ani odmietnutie zbavenia mlčanlivosti príslušníkov polície ministrom vnútra.

Svedok JUDr. Y. I. bol 22. júla 2014 v rámci trestného konania vedeného na Prezídiu Policajného zboru, národná kriminálna agentúra, národná protizločinecká jednotka, expozitúra Bratislava č. k. PPZ-497/NKA-OPZ-BA-2012 vypočutý pod stupňom utajenia „Dôverné“ k obdobným skutkovým okolnostiam, ku ktorým bol navrhovaný obhajobou v rámci predmetného konania. Tento výsluch bol vykonaný pod stupňom utajenia „Dôverné“, a preto navrhla, aby sa najvyšší súd oboznámil s jeho obsahom, keďže z neho vyplynuli skutočnosti dôležité aj pre toto konanie a konštatovala, že so zreteľom na jej obsah a podstatný vplyv na rozhodujúce skutkové okolnosti je nevyhnutné menovaného vypočuť aj v tomto konaní.

Zdôraznila, že už samotné odmietnutie zbavenia mlčanlivosti menovaných osôb ministrom vnútra odôvodňuje záver o nevierohodnosti výpovede Y. J. a bez ich výpovede nie je možné odstrániť vzniknuté pochybnosti o jeho tvrdeniach. Za toho stavu s prihliadnutím na platnosť zákonnej zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ a za existujúcej dôkaznej situácie nie je možné urobiť kvalifikovaný záver o jej vine. So zreteľom na uvedené ako i to, že Y. J. je jedinou osobou, ktorá má odhaľovať a usvedčovať páchateľov posudzovanej trestnej činnosti je jeho výpoveď nevyhnutné hodnotiť ako celok a je vylúčené, aby na podklade tých istých výpovedí boli údajní páchatelia odsúdení a voči druhým nebolo ani začaté trestné stíhanie. Buď Y. J. vypovedá pravdu vo všetkom, alebo vo všetkom klame. Pokiaľ vypovedal pravdu, je na mieste zodpovedať otázku, prečo sa jeden skutok podložený výpoveďou menovaného skončí zastavením trestného stíhania a druhý takýto skutok obžalobou alebo odsudzujúcim rozsudkom.

Nevyhnutnosť komplexného hodnotenia výpovede Y. J. vyplýva aj zo skutočnosti, že nebola podporená žiadnym dôkazom a je v rozpore s výpoveďami iných osôb v procesnom postavení obžalovaných a svedkov, s ktorými sa prvostupňový súd vôbec nevyrovnal. Obžalovaný G. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že skutok spáchal s Y. J. a T. L. pričom oklamali aj L.. Výpoveď svedka Y. J. označila za

nepravdivú a vo vzťahu k nej vypovedal, že s tým nemá nič spoločné.

V súvislosti s osobou Y. J. vyslovila, že práve on je označovaný za jednu z riadiacich osôb všetkých podvodov s pozemkami. Rozsah jeho trestnej činnosti ako i to, že sa jedná o viacnásobného recidivistu odôvodňujú predpoklad, že účelovým uvádzaním nepravdivých skutočností vo vzťahu k nej má snahu vyhnúť sa vlastnej trestnej zodpovednosti a spravodlivému trestu, resp. si zabezpečiť také procesné postavenie, ktoré by umožňovalo zmierniť následky jeho protiprávneho konania. Považuje preto za nepredstaviteľné, aby v právnom štáte ako sa Slovenská republika v čl. 1 ods. 1 ústavy deklaruje, súd svoje rozhodnutie založil na výpovedi recidivistu s bohatou kriminálnou minulosťou, ktorý sa značným spôsobom na trestnej činnosti sám podieľal.

Obžalovaná namietla aj spôsob hodnotenia záznamu z odpočúvanej telekomunikačnej prevádzky prvostupňovým súdom na strane 33 napadnutého rozsudku. Upriamila pozornosť na odôvodnenie príkazu na použitie informačno-technických prostriedkov vydaného Okresným súdom Bratislava I z 22. júla 2008 a príkazu na predĺženie ich použitia z 13. januára 2009. Odôvodnenie príkazu musí byť natoľko konkrétne, aby poskytovalo úplný obraz o splnení uvedených zákonných podmienok na takýto zásah do súkromia. Ak tomu tak nie je, rozhodnutie je nezákonné a na jeho ospravedlnenie nepostačuje ani prípadný argument, že osoba v konečnom dôsledku trestný čin spáchala a pod. Všeobecné náznaky odôvodnenia doplnené len opisom skutku ako je tomu v danom prípade tak závažného zásahu do práva na súkromie akceptovať nemožno. Rozhodnutie je preto potrebné považovať za nezákonné, aj keď je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Záznamy telekomunikačnej prevádzky boli vykonané na hlavnom pojednávaní nezákonne (k ich obsahu sa vyjadrila 19. septembra 2013, kde vysvetlila ich obsah a povahu). Okrem toho, že boli vybraté účelovo a nie komplexne tak, aby dávali zmysel, sú v zmysle § 115 ods. 7 Tr. por. v trestnom konaní nepoužiteľné. Konštatovala, že príkazy na ich použitie boli vyhotovené v roku 2008 a uskutočnené najneskôr vo februári 2009, kedy bola vzatá do väzby a v posudzovanej veci bolo trestné stíhanie začaté 09. júla 2009.

Upriamila pozornosť na § 270 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého je súčasťou výkonu zvukového záznamu ako dôkazu na hlavnom pojednávaní aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný. Táto správa však na hlavnom pojednávaní oboznámená nebola. Zároveň poukázala na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESĽP), podľa ktorej do práva na súkromie možno zasiahnuť len v prípade, ak je takýto zásah legálny, legitímny a proporcionálny. Podľa jej názoru príkazy na záznam telekomunikačnej prevádzky tieto zákonné a ústavné nároky nespĺňajú, a preto neprimerane zasiahli do jej práva na súkromie.

Vo vzťahu k spáchaniu trestného činu podvodu závažnejším spôsobom konania organizovanou skupinou podľa § 138 písm. i) Tr. zák. namietla, že vykonaným dokazovaním tento skutkový záver preukázaný nebol. Z obžalovaných poznala len G. Z., nevie o tom, že vyhotovila predmetné písomnosti, ale pracovala ako realitná maklérka a pripravila niekoľko stoviek zmlúv a s nimi súvisiacich dokumentov. Ak niektoré z nich boli použité Y. J. na podvodný predaj pozemkov, hrubo tak zneužil jej naivitu a dobrý úmysel pomôcť. Nič na tom nemení ani výpoveď Y. J. v nezákonnom procesnom postavení a ani ako príloha pripojená obžaloba podaná na Okresný súd Bratislava I. Prvostupňový súd sa navyše v odôvodnení napadnutého rozsudku nezaoberal výpoveďami svedkov (O. V., Z. L., T. H. a H. H.), ktoré mali predmetnú skupinu tvoriť. Uvedení svedkovia existenciu a participáciu na akejkoľvek organizovanej forme páchania trestnej činnosti popreli a osobu Y. J. označili za kriminálnika, podvodníka a osobu závislú na alkoholických a omamných látkach.

Obžaloba podaná na Okresnom súde Bratislava I nemôže byť dôkazom, na podklade ktorého možno vyvodiť skutkový záver o existencii organizovanej skupiny. Obžaloba je len formou rozhodnutia prokurátora, ktorou žiada uznanie viny a potrestanie obvineného a v nej uvedené zistenia sú len počiatočné zistenia a závery orgánov činných v trestnom konaní, avšak vyhodnotenie ich pravdivosti a z nich vyplývajúci záver o vine je výlučne v kompetencii súdu. Preto nemožno zodpovedanie otázky spáchania trestného činu organizovanou skupinou odôvodniť obžalobou podanou v inej trestnej veci navyše za stavu, keď skutočnosti z nej vyplývajúce sú len v štádiu dokazovania a v súvislosti so zásadou

prezumpcie neviný ich do momentu právoplatného rozhodnutia súdu nemožno považovať za preukázané.

Konštatovala, že aj v tejto obžalobe, o ktorú súd opiera existenciu „skupiny“ je Y. J. označený za organizátora v nej opísanej trestnej činnosti. Je preto neodôvodniteľné ako môže na jednej strane súd takúto obžalobu považovať za skutočnosť preukazujúcu existenciu skupiny a na strane druhej na postavenie Y. J. v nej ako organizátora na ňu vôbec neprihliadať, respektíve tvrdiť opak. Ak teda prvostupňový súd na obsah tejto obžaloby prihliadol, mal tak spraviť vo vzťahu ku všetkým relevantným okolnostiam a nielen k tým, ktoré mu z pohľadu konečného rozhodnutia vyhovovali. Otázka existencie organizovanej skupiny je záverom skutkovým, ktorý musí vyplynúť z vykonaného dokazovania. Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku jej existenciu však len konštatuje s odvolaním sa na skutočnosti, ktoré v zmysle zákona nie sú spôsobilé byť dôkazom na účely trestného konania. Preto je tvrdenie súdu o spáchaní trestného činu organizovanou skupinou iba domnienkou a konštatovaním nemajúcim oporu vo vykonanom dokazovaní.

V súvislosti s právom účastníka na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a spravodlivý súdny proces (čl. 6 ods. 1 Dohovoru) upriamila pozornosť na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky o práve účastníka konania, procesnej strany, na rozhodnutie ktorého dôvody vydania sú zjavné, zreteľné, pretože práve odôvodnenie rozhodnutia je zárukou, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny. Teda jeho právne závery nebudú v extrémnom nesúlade s vykonaným dokazovaním, skutkovými a právnymi zisteniami, interpretácia nebude v extrémnom nesúlade s obsahom právnej praxe a odklonom od ustálenej judikatúry. Odôvodnenie napadnutého rozsudku túto požiadavku nespĺňa.

Navrhla preto, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný U. A. v odvolaní a jeho doplnkoch sčasti samostatne, sčasti prostredníctvom obhajcu spáchanie skutku v bode 3/ napadnutého rozsudku poprel a čiastočne priznal len spáchanie skutku v bode 1/, ale nie takým spôsobom akým bol uznaný za vinného a namietol spôsob, účel a rozsah jeho spáchania. Uviedol, že sa síce zaoberal falšovaním dokumentov a v tomto zmysle bol aj oslovený. Z logického hľadiska však nikto nemal záujem vysvetľovať dôvody a účel falšovania, lebo by sa tým prezradil podvod, prípadne by si mohol z toho nárokovať odmenu.

Prvostupňový súd ani orgány činné v trestnom konaní sa neriadili základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 10 Tr. por., pretože nepostupovali tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci. Odignorovali výpovede obžalovaného G. Z. a Y. J. z prípravného konania aj hlavného pojednávania, v ktorých uviedli, že o ich zámeroch a podvodoch nemal žiadnu vedomosť. Vzniknutú škodu súd ustálil nesprávne, nadhodnotil ju, a preto dospel k nesprávnemu právnemu záveru o jeho konaní. Namietol, že znalec pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z predpokladu, že ide o stavebné pozemky a do ich hodnoty započítal aj úroky a ušlé nájomné a nezohľadnil skutočnosť, že podľa listu vlastníctva posudzované pozemky sú len trvalé trávnaté porasty a ostatné plochy. V tejto súvislosti poukázal aj na záverečnú reč splnomocnenca poškodených, že na týchto pozemkoch sa nedá stavať. Napriek týmto skutočnostiam znalec na hlavnom pojednávaní vypočutý nebol a znalecký posudok bol len prečítaný. So zreteľom na zložitú posudzovanú otázku mal orgán činný v trestnom konaní pribrať do konania dvoch znalcov. Podľa Trestného práva musí mať rozsudok základ v nepochybnom presvedčení súdu, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý je predmetom trestného konania.

Konštatoval, že výrok o jeho vine v bode 3/ napadnutého rozsudku nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutočnosť, že vyplnil falošné predtlačené OP (bod 1/) a že mal „dohodiť“ obžalovanú O. B. (bod 3/) ešte sama osebe, bez ďalších dôkazov, pre takéto záver nestačí. Rozpory vo výpovediach tejto obžalovanej neboli objasňované, a to ani konfrontáciou, čo už pre jej úmrtie nie je možné vykonať. Nevedel o podvodnom postupe a pláne Y. J. a spol., načo im majú slúžiť falošné občianske preukazy, čo bolo obsahom zmlúv, alebo čo sa podpisovalo, žiadnu odmenu nedostal, a preto svojím konaním nenaplnil zákonné znaky trestného činu podvodu, a to najmä jeho subjektívnu stránku.

Poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní 22. januára 2014 G. Z. podstatným spôsobom zmenil svoju výpoveď, keď uviedol, že skutok spáchal on, J. a L., ostatní obžalovaní vrátane A. s tým nič nemali a on mu nedohodil B. za účelom spáchania podvodu.

Výpovede svedka J. považuje za nezákonné a nepravdivé.

K závažnému porušeniu práva obvinených na obhajobu došlo uznesením vyšetrovateľa z 21. decembra 2010 o vylúčení trestnej veci obvineného Y. J. zo spoločného konania a súhlasom prokurátora na prerušenie trestného stíhania proti tejto osobe z 20. decembra 2010. Takýto postup je v rozpore s ustanoveniami § 228 ods. 3 Tr. por. Samotné uznesenie o prerušení trestného stíhania jemu ani jeho obhajcovi doručené nebolo, a preto doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Navyše o sťažnosti o vylúčení nerozhodol príslušný prokurátor, toto rozhodnutie nebolo doručené obhajcom, pričom išlo o organizátora, návodcu a koordinátora celej sofistikovanej trestnej činnosti. Sťažnosť proti tomuto nezákonnému postupu (vylúčeniu Y. J. zo spoločného konania) bola uznesením z 25. januára 2011, sp. zn. VII/1 Gv 74/08-86 zamietnutá prokurátorom, ktorý dal k tomu súhlas a v zmysle § 54 ods. 1 písm. b) zákona o prokuratúre mal o nej rozhodnúť nadriadený prokurátor.

Nezákonná je aj výpoveď svedka J. z hlavného pojednávania, pretože túto svedok celú prečítal, čo je zrejmé zo zápisnice o tomto úkone z 09. mája 2012, str. 5 dole. Takúto formu výpovede so zreteľom na ustanovenie § 123 ods. 1 a § 138 Tr. por. nie je možné považovať za spontánnu. Hoci svedok na hlavnom pojednávaní následne na kladené otázky odpovedal, tak len na podklade svojich písomných v poznámok.

Nepravdivosť výpovedí svedka Y. J. dokazujú aj výpovede svedkov Z. L., O. V., P. I., W. X., H. H., T. H., R. X., P. L. a K. X., ktorí popreli skutočnosti uvádzané svedkom J., že nejaká ním vymyslená skupina, ktorá ho riadila, vôbec existovala. Svedok K. X. vypovedal, že nikoho z obžalovaných, ani svedka Y. J., nepozná, nikdy neschvaľoval peniaze na podvodný nákup pozemkov a prezývku „W.“ nemá a nikdy nemal. Pokiaľ by svedok J. skutočne uvádzal pravdu ohľadne skupiny U., nemohol by sa dopustiť takého fatálneho omylu, ako je priradenie prezývky „W.“ K. X.. Vyššie uvedenú skutočnosť však súd vyhodnotil na str. 32, 2. odsek tak, že sa jedná o zjavný omyl, keď prezývku údajného šéfa skupiny U. priradil J. inej osobe s tým, že nie je možné si všetko presne zapamätať. Aj z tohto pohľadu je nutné hodnotiť výpoveď svedka t. j. nielen z hľadiska jej nezákonnosti, ale i z hľadiska nedôveryhodnosti, a to aj s prihliadnutím ku kriminálnej minulosti tohto svedka a to o to skôr, že ide o kľúčového svedka obžaloby.

V súvislosti s tým upriamil pozornosť na výsluch svedka Mgr. Y. I. z 22. júla 2014 v inej trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-497/NKJA-PZ-BA-2012. Výsluch tohto svedka bol na hlavnom pojednávaní navrhnutý, nebol však akceptovaný, lebo nebol zbavený povinnosti mlčanlivosti ministrom vnútra. Na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2T/87/2010 sú obvinené rovnaké osoby, ako v posudzovanej veci, kde je uvedený svedok zbavený mlčanlivosti, k jeho výsluchu však ešte nedošlo. Svedka Mgr. Y. I. označil svedok Y. J., rodený L. za svojho priameho nadriadeného v Policajnom zbore a údajne na jeho povel vykonával trestnú činnosť a tomuto mal aj údajne odovzdávať finančné prostriedky pochádzajúce z trestnej činnosti. V tejto súvislosti poukázal tiež na to, že v médiách boli uverejnené informácie pochádzajúce i z policajného zboru, že svedok Y. J. je nedôveryhodnou osobou.

Svedkovia a spoluobžalovaní potvrdili, že o ich úmysloch nemal žiadnu vedomosť. Necíti sa byť vinným z trestnej činnosti, ktorá mu je v bode 3/ napadnutého rozsudku kladená za vinu. Jeho obvinenie, ako aj ostatné konanie týkajúce sa Y. J., resp. pozemkov sú vykonštruované a znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu, za ktorý bol odsúdený preto nenaplnil.

Ním navrhnuté výsluchy svedkov boli zamietnuté. Rôzne pochybenia orgánov činných v trestnom konaní a súdu vyústili v nespravodlivý rozsudok. Porušená bola aj zásada stíhania len zo zákonných dôvodov. Vec mala byť súdom vrátená do prípravného konania, pretože obvinenie sa opiera len o

výpoveď svedka Y. J., ktorú nemôže súd považovať za dôkaz, nakoľko tento bol zbavený mlčanlivosti až 06. marca 2012 a napriek tomu uviedol skutočnosti, ktoré takýto postup odôvodňovali. To, že svedok Y. J. bol organizátorom bolo preukázané výpoveďami jednotlivých svedkov. Samotné konanie páchatel'a, ktorý iného uvedie do omylu alebo využije jeho omyl bez toho, aby bolo vedené majetkovým účelom, nie je samo o sebe trestným činom podvodu. K tomu je potrebné uviesť, že podľa § 134 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa nehnuteľnosť prevádza na základe zmluvy a vlastnícke právo sa nadobúda vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neurčuje inak. Z uvedeného vyplýva, že samotná kúpna zmluva nespôsobuje prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ale tento následok je spôsobený až zápisom vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Práve vkladom vlastníckeho práva vstupuje nový vlastník nehnuteľnosti do všetkých práv a povinností pôvodného vlastníka, pretože až vkladom vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnostiam (zákon č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností). Podpisom predmetnej zmluvy preto nebol nikto uvedený do omylu a nebola nikomu spôsobená škoda na majetku.

Podľa jeho názoru v rozpore s Trestným poriadkom, konkrétne s § 115 ods. 7 Tr. por. bol aj spôsob zabezpečenia informačno-technických prostriedkov a spôsob vykonania dôkazu selektívnym prehratím častí odposluchov.

Súd v napadnutom rozsudku, najmä v skutkovej vete neuviedol, kto bol uvedený do omylu a nezohľadnil mieru zavinenia jednotlivých páchatel'ov, neprihliadol na poľahčujúce, ale naopak len na príťažujúce okolnosti.

So zreteľom na uvedené namietol aj výrok o treste, ktorý vzhľadom na okolnosti prípadu považoval za neprimerane prísny.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Obžalovaný N. P. v písomnom odôvodnení odvolania a jeho doplnkoch prostredníctvom obhajcu namietol spáchanie pokračovacieho zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny úradnej pečate úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. Priznal sa len ku spáchaniu skutku v bode 4/ napadnutého rozsudku pretože oskenoval vodičský preukaz držiteľa O. T. na meno P. X., ktorý však neopustil priestor tlačiarne. Tento skutok podľa jeho názoru je ale potrebné právne posúdiť len ako priestupok podľa § 21 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.

Vykonané dôkazy hodnotil tak, že zo spáchania skutku v bode 2/ napadnutého rozsudku ho usvedčuje len obžalovaný G. Z., ktorý svoje výpovede v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní menil. Sám vypovedal, že pri výrobe falošných dokladov nebol, že mu je ľúto, že ho do toho namočil, tvrdil, že mu dával peniaze, ale pri vzájomnej konfrontácii si už nepamätal, či ho skutočne odmeňoval. Svedok Y. J. vo vzťahu k nemu vypovedal len to, čo počul od obžalovaného G. Z..

Poukázal na to, že svedok Y. J. a obžalovaný G. Z. v jeho tlačiarňi, kde mal vyrábať falošné doklady nikdy neboli a neexistuje priamy dôkaz, že tieto a falošné osvedčovacie doložky vyrobil on. Na výrobu zahraničných dokladov nemal strojové a technologické zariadenie a nevedel, ako tieto doklady vyzerajú. V tejto súvislosti položil otázku, prečo falošné občianske preukazy Českej republiky na mená MUDr. J. P. a PharmDr. Y. X. neboli predložené na skúmanie. Upriamil pozornosť na to, že k nájdenému cestovnému pasu Maďarskej republiky na meno P. H. v rámci domovej prehliadky v jeho byte a tlačiarňi bol vypracovaný znalecký posudok so záverom, že tento pas nebol vyrobený na tlačiarenských zariadeniach v jeho tlačiarňi. Ani ostatné predložené falzifikáty neboli vyrobené u neho. V skutku tiež nie je upresnené kde a kedy sa stal.

Spoločnosť J., s.r.o. nikdy nemala uzatvorenú zmluvu o poskytovaní bezpečnostnej služby s firmou T., s.r.o., W. XX, X. a nebola pod ochranou „U“. Výsluch svedka R. X. nepotvrdil, že mu vydal tlačiarne, na ktorých mal vyrábať falošné doklady. Výpoveďami svedka Y. J., ktorý organizoval, riadil trestnú

činnosť, vybavoval finančné záležitosti a podieľal sa na trestnej činnosti a obžalovaného G. Z., ktorý ju viackrát menil, nie je potvrdené, že mal mať z tejto činnosti nejakú finančnú odmenu. Faľšovateľskú činnosť jeho a U. A. vyvodil súd z prehliadok, znaleckého skúmania nájdených vecí a výpovedí svedka Y. J., ktoré nemožno považovať za hodnoverné, lebo sa diametrálne líšia od ostatných výpovedí.

Tieto skutočnosti však prvostupňový súd pri hodnotení vykonaných dôkazov do úvahy nevzal.

Doposiaľ vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že vyrobil falošné zahraničné doklady, že uviedol niekoho do omylu, že spôsobil škodu veľkého rozsahu a že pôsobil v organizovanej skupine. Nebolo taktiež preukázané, že by sa podieľal na odpredaji pozemkov a že by mal z uvedenej trestnej činnosti nejaký majetkový prospech, že bol spoločený s osobami páchajúcimi trestnú činnosť, nevedel o zámeroch a spôsobe, ktorým chceli takto získať finančné výhody a nevedel o existencii všetkých osôb, ktoré sa na tom podieľali a nie všetci z nich poznali jeho, čo vyplýva z ich výpovedí. Priznal sa ku skutku, ktorý nesúvisí s konaním osôb, ktoré sú považované za skupinu.

Poukázal na to, že pred súdom urobil prehlásenie a priznal kedy, komu a za akých okolností vyhotovil nepravú listinu, pričom vedel, že táto má vyvolať dojem, že bola vydaná príslušným orgánom a predpísaným spôsobom. Súd v dostatočnej miere neanalyzoval všetky znaky trestných činov, z ktorých bol uznaný vinným, vychádzal len z objektívnych znakov a zo spôsobeného následku, čo nespochybňuje, ale v jeho konaní dostatočne neposúdil subjektívnu stránku - zavinenie, ktoré je determinujúce aj vo vzťahu k okolnosti, či konal s úmyslom poskytnúť prostriedky, služby, prípadne iné podmienky na založenie organizovanej skupiny s cieľom spáchať trestnú činnosť. Vyrobil kópiu vodičského preukazu, ktorý skartoval, čo oznámil polícii pri prehliadke priestorov a týmto odovzdal originál dokladu a informoval ich o súboroch v počítači. Z výpovede obžalovaného U. A. vyplýva, že obžalovaný G. Z. sa priznal aj k veciam, o ktorých nevedel, lebo si myslel, že má dohodu s políciou, v skutočnosti takúto dohodu si zabezpečil svedok J., o ktorého výpovede súd opiera rozhodnutie. Pritom svedok Mgr. Y. I. vo výpovedi z 22. júla 2014 v inej trestnej veci ČVS: PPZ-497/NKJA-PZ-BA-2012 v konaní pred Okresným súdom Bratislava I vo veci pod sp. zn. 2T 87/2010 uviedol, že Y. J. L. nehovorí pravdu, nemá záujem na správnom zistení skutkového stavu veci ako základu zákonných rozhodnutí súdov, ale robí všetko preto, aby získal dôveru polície a aby sa zbavil vlastnej trestnej zodpovednosti. Informácie od J. boli čiastočné, všeobecné a účelové, boli medzi nimi aj informácie použiteľné pri objasňovaní trestnej činnosti, ktoré po analýze tento svedok postúpil na pracovisko PZ - mali by byť zaevidované na poznatkovom fonde PPZ. Práca J. v OZOČ PPZ v období od 1. mája 2008 do 23. februára 2009 nesúvisela s predmetnou trestnou činnosťou, vtedy bol aktívne činným agentom.

Ak súd záver o vine odôvodňuje skutočnosťou, že zo spáchania ho usvedčuje aj svedok J. a jeho tvrdenie berie za preukázané, tak jeho tvrdenia musia tvoriť logickú a ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich dôkazov, ktoré musia vo svojom celku spoľahlivo preukazovať nielen všetky okolnosti posudzovaného skutku a ho usvedčovať, ale súčasne musí byť vylúčená možnosť akéhokoľvek iného záveru. Súd sa touto zásadou neriadil. Ak súd pri zisťovaní skutkového stavu veci vyčerpал všetky dostupné možnosti a aj napriek tomu existujú dôvodné pochybnosti, musí vychádzať z varianty v prospech a nie v neprospech obžalovaného.

Za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu a všetky čiastkové úkony toho istého páchatela spája subjektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a predmete útoku. Objektívna súvislosť je daná najmä jednotiacim zámerom páchatela. Pri pochybnostiach ohľadne spáchania skutkov pod bodmi 2/ a 3/ nemohli byť naplnené zákonné znaky pokračovacieho trestného činu podvodu so spôsobením škody veľkého rozsahu a to ani po subjektívnej ani po objektívnej stránke.

So zreteľom na všetky pochybenia orgánov činných v trestnom konaní a súdu nebolo spoľahlivo preukázané, že sa dopustil skutkov v bodoch 2/ a 3/ a v dôsledku toho je nesprávny aj výrok o treste.

Namietol výšku úhrnného trestu, pretože sa k spáchaniu skutku pod bodom 4/ napadnutého rozsudku

priznal, súdne trestaný doposiaľ nebol a nedopustil sa žiadnej inej trestnej činnosti.

Odvolačiemu súdu preto navrhol, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaná Z. V. L. prostredníctvom obhajcu v odvolaní uviedla, že väčšina obžalovaných ju ani nepozná a nebohá O. B. ju nikdy nevidela. O. B. sa priznala k nejakej trestnej činnosti a všetci obžalovaní a svedkovia popreli existenciu akejkoľvek organizovanej skupiny. Obžalovaný G. Z. na hlavnom pojednávaní vo výpovedi z 22. januára 2014 opätovne poprel existenciu organizovanej skupiny a jednoznačne sa vyjadril, že ju neriadil a za organizátora trestnej činnosti označil svedka Y. J..

Y. J., u ktorého bola potvrdená krycia identita ako príslušníka PZ pod menom Y. W., sa vo svedeckej výpovedi z 09. mája 2012 vyjadril, že obvinení boli herci a nižšie postavení, ktorí nevedeli pre koho robia, pričom potvrdil, že na obvinenú a jej rodinu bol robený nátlak hrozbami.

Z týchto dôvodov navrhla, aby ju súd v zmysle zásady „in dubio pro reo“ spod obžaloby Špeciálneho prokurátora v celom rozsahu oslobodil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných sú dôvodné.

Výrok, ktorým bol obžalovaný P. X., podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod skutku 4/ obžaloby prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/1 Gv 74/08-91 z 22. decembra 2011 najvyšší súd neskúmal, pretože oprávnené osoby odvolanie voči nemu nepodali, a je preto právoplatný.

Po splnení prieskumnej povinnosti najvyšší súd zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je chybný

pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.),

pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.) a

sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods. 1 písm. c) Tr. por.).

Najvyšší súd ako súd odvolací v súlade s § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. o odvolaniach obžalovaných rozhodol na neverejnom zasadnutí, pretože je zrejmé, že zistené chyby nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Podľa § 20 Tr. zák. ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák. organizátorom trestného činu je ten, kto úmyselne zosnoval alebo riadil spáchanie trestného činu.

Synonymom organizátorstva je aj príprava.

Závažnejším spôsobom konania sa podľa § 138 ods. 1 písm. i) Tr. zák. je okrem iných zákonom vymedzených foriem konania aj spáchanie trestného činu organizovanou skupinou.

Organizovanou skupinou podľa § 129 ods. 2 Tr. zák. sa na účely tohto zákona rozumie spoločenie najmenej troch osôb na účely spáchania trestného činu, s určitou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu.

Spoločením sa rozumie spiknutie, splynutie, spojenie, spolupráca, stmelenie, zjednotenie, zlúčenie sa.

Činnosť organizovanej skupiny je charakteristická určitým rozdelením úloh medzi jednotlivých členov a prejavuje sa určitou plánovitosťou (predstava o spáchaní trestného činu, dodržiavanie plánu) a koordinovanosťou (zosúladenie a harmonizácia členov pri jednotlivých činnostiach), ktorá spáchanie činu uľahčuje a zvyšuje pravdepodobnosť dosiahnutia cieľa a úspešného spáchania trestného činu. Deľba úloh v skupine znamená, že členovia skupiny majú minimálne vo všeobecných črtách určené, akú úlohu majú zohrať pri príprave, pri páchaní trestného činu a po spáchaní trestného činu. U organizovanej skupiny sa nevyžaduje sústavnosť ani vnútorná organizačná štruktúra založená na vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti a nemusí mať trvalejší charakter. V prípade posúdenia konania obžalovaných ako organizovanej skupiny sa nevyžaduje ani formálne a výslovné prijatie za člena skupiny, postačuje konkludentné konanie, jeho faktické včlenenie sa a aktívne zabezpečenie jednej z činností skupiny. Prvky svedčiace konaniu obžalovaných ako organizovanej skupiny (plánovitosť a koordinovanosť) je možné logicky usudzovať aj zo samotného skutkového deja a nie je potrebné, aby takému konaniu predchádzala výslovná dohoda, postačuje rámcová predstava o spoločnom spáchaní trestného činu, resp. účasti na ňom; dohoda sa nemusí vzťahovať ani na všetky konkrétne okolnosti vykonania činu. Prejav vôle participovať na spolčení môže byť výslovný alebo konkludentný. Časový úsek kedy musí spoločenie trvať, nie je určený, môže ísť aj o krátku dobu a nemusí dôjsť ani k dokonaniu trestného činu, postačuje ak sa dostane do štádia prípravy alebo pokusu.

Organizovaná skupina je vyššia forma organizovanosti ako spolupáchateľstvo a na rozdiel od neho je v § 138 Tr. zák. zaradená medzi závažnejšie spôsoby konania.

Pod policajnou provokáciou treba rozumieť zámerné, aktívne podnecovanie alebo navádzanie, či iné iniciovanie spáchania trestnej činnosti vedené snahou, aby osoba, ktorá by inak protiprávne nekonala, spáchala trestný čin.

Obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák. spácha ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl závažnejším spôsobom konania a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstónásobok sumy 266 eur.

Podľa § 18 písm. a) Tr. zák. na priťažujúcu okolnosť alebo na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, sa prihliadne, ak ide o ťažší následok, aj vtedy, keď ho páchatel zaviniť z neobľahosti, ak tento zákon nevyžaduje aj v tomto prípade zavinenie úmyselné.

So zreteľom na ustanovenie § 18 písm. a) Tr. zák. a ťažší následok vo forme škody veľkého rozsahu pre naplnenie subjektívnej stránky stačí zavinenie z neobľahosti, pretože zákon aj v tomto prípade nevyžaduje zavinenie úmyselné.

Zákonný znak „obohatenia iného“ je naplnený aj obohatením bližšie neurčenej osoby alebo skupiny osôb.

Podvodné konanie, t. j. uvedenie do omylu alebo využitie omylu môže smerovať nielen voči poškodenému, ale aj voči inej osobe. Páchatel však musí o omyle iného vedieť už v čase, keď dochádza k jeho obohateniu.

Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Uvedenie do omylu môže byť spáchané konaním, opomenutím alebo konkludentným konaním.

Podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky sa dopustí ten, kto verejnú listinu, úradnú pečat', úradnú uzáveru, úradný znak, úradnú značku alebo ciachu falšuje, podstatne zmení ich obsah v úmysle, aby sa použili ako pravé, alebo ich použije ako pravé, alebo si ich nechá vyhotoviť s úmyslom použiť ich ako pravé.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že falšovaním verejnej listiny sa rozumie úplné vyhotovenie nepravdej verejnej listiny, ktorá má vyvolať dojem, že bola vydaná príslušným orgánom predpísaným spôsobom.

Podľa § 352 ods. 5 Trestného zákona uvedeného trestného činu sa dopustí ten, kto konaním uvedeným v odseku 1 spôsobí škodu veľkého rozsahu alebo iný obzvlášť závažný následok.

Použitie falošnej verejnej listiny ako pravej vyžaduje, aby došlo k použitiu falšovanej alebo pozmenenej listiny ako pravej, pričom sa vyžaduje páchatel'ova vedomosť o tom, že ide o falšovanú alebo pozmenenú listinu.

Za pokračovací trestný čin sa v zmysle § 122 ods. 10 Tr. zák. považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich spáchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 21 ods. 1 zák. č. 372/1990 o priestupkoch priestupku proti poriadku v správe sa dopustí ten, kto

a) neoprávnene zhotoví reprodukciiu ceniny alebo neoprávnene zhotoví alebo uvedie do obehu predmet, ktorý by mohol byť zamenený s ceninou alebo pečiatkou štátneho orgánu, obce alebo právnickej osoby, bez úmyslu obohatiť sa alebo sfalšovať verejnú listinu alebo uvedené predmety.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom ako ustanoví zákon.

Základným procesným predpisom, ktorý upravuje trestné konanie, je Trestný poriadok, ktorý v § 2 ods. 1 ustanovuje, že nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon. Toto ustanovenie je premietnutím zásady vyjadrenej v čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky do zákona o trestnom konaní súdnom.

Podľa § 1 Tr. por. trestný poriadok upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických a právnických osôb.

Podľa § 2 ods. 4 Tr. por. každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 21 ods. 1 Tr. por. na urýchlenie konania alebo z iných dôležitých dôvodov možno konanie o niektorom z trestných činov alebo proti niektorému z obvinených vylúčiť zo spoločného konania.

Jedným z dôležitých dôvodov vylúčenia zo spoločného konania, okrem urýchlenia konania alebo potreby uskutočnenia rozsiahleho dokazovania o niektorom z viacerých trestných činov toho istého obvineného a pritom o ostatných možno rozhodnúť hneď, alebo nevyhnutnosť skúmať duševný stav niektorého z viacerých obvinených je aj skutočnosť, že u niektorého z obvinených je daný dôvod k prerušeniu trestného stíhania.

Podľa § 228 ods. 3 Tr. por. policajt s predchádzajúcim súhlasom prokurátora môže prerušiť trestné stíhanie, ak sa obvinený významnou mierou podieľa na objasnení korupcie, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny, alebo zločinu spáchaného organizovanou skupinou alebo zločineckou skupinou, trestného činu úkladnej vraždy alebo trestných činov terorizmu alebo na zistení alebo usvedčení páchatela tohto trestného činu, a to pre taký trestný čin alebo pre iný trestný čin; prerušiť trestné stíhanie sa nesmie voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľovi trestného činu, na ktorého objasnení sa podieľa.

Podľa § 228 ods. 6 Tr. por. uznesenie podľa odsekov 1 až 5 sa doručuje obvinenému a poškodenému; obvinený a poškodený majú právo proti nemu podať sťažnosť.

Zo znenia ustanovení § 21 ods. 1 Tr. por. a § 228 ods. 3 Tr. por. vyplýva, že tieto možno použiť len v prípade splnenia zákonných podmienok v nich vymedzených.

Podľa § 115 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2015 v trestnom konaní o zločine, korupcii, trestných činoch extrémizmu, trestnom čine zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestnom čine legalizácie príjmu z trestnej činnosti alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, možno vydať príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, ak možno dôvodne predpokladať, že budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie. Ak sa pri odpočúvaní a zaznamenávaní telekomunikačnej prevádzky zistí, že obvinený komunikuje so svojím obhajcom, takto získané informácie nemožno použiť na účely trestného konania a musia sa predpísaným spôsobom bez meškania zničiť; to neplatí, ak ide o informácie, ktoré sa vzťahujú na vec, v ktorej advokát nezastupuje obvineného ako obhajcu.

Podľa § 115 ods. 2 Tr. por. príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vydáva predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora. Ak ide o vec, ktorá neznesie odklad, a príkaz sudcu pre prípravné konanie nemožno získať vopred, môže taký príkaz pre začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní vydať prokurátor, ak odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky nie je spojený so vstupom do obydlija, ktorý však musí najneskôr do 24 hodín od jeho vydania potvrdiť sudca pre prípravné konanie, inak stráca platnosť a takto získané informácie nemožno použiť na účely trestného konania a musia sa predpísaným spôsobom bez meškania zničiť.

Podľa § 115 ods. 3 Tr. por. príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky sa musí vydať písomne a odôvodniť aj skutkovými okolnosťami, a to osobitne na každú účastnícku stanicu alebo zariadenie. V príkaze musí byť určená účastnícka stanica alebo zariadenie a osoba, ak je známa, ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky týka, a čas, po ktorý sa bude odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vykonávať. Čas odpočúvania a záznamu môže trvať najviac šesť mesiacov. Tento čas môže v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie predĺžiť vždy najviac o ďalšie dva mesiace, a to aj opakovane. Odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky robí príslušný útvar Policajného zboru.

Podľa § 115 ods. 6 Tr. por. ak sa má záznam telekomunikačnej prevádzky použiť ako dôkaz, treba k nemu pripojiť, ak to vyhotovený záznam umožňuje, doslovný prepis záznamu, ktorý vyhotoví príslušník Policajného zboru vykonávajúci odpočúvanie, v rozsahu zistených skutočností významných pre trestné

konanie, s uvedením údajov o mieste, čase, orgáne, ktorý záznam vyhotovil, a zákonnosti vykonávania odpočúvania. Záznam telekomunikačnej prevádzky sa na vhodných elektronických nosičoch uchováva v celosti v spise, ktorých kópie si môže vyžiadať prokurátor a obvinený alebo obhajca. Po ukončení odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky si obvinený alebo obhajca môže na svoje náklady vyhotoviť prepis záznamu telekomunikačnej prevádzky v rozsahu, v akom to uznajú za vhodné. Povinnosti uvedené v prvej vete sa na nich vzťahujú primerane. Hodnovernosť prepisu posudzuje súd. Ak bol prepis záznamu vyhotovený v prípravnom konaní, predseda senátu môže nariadiť jeho doplnenie, ktoré vyhotoví príslušník Policajného zboru uvedený v prvej vete. Do spisu sa zakladá prepis záznamu telekomunikačnej prevádzky, ktorý sa neutajuje, podpísaný príslušníkom Policajného zboru, ktorý ho vyhotovil; ak doslovný prepis obsahuje utajovanú skutočnosť, utajuje sa podľa predpisov o ochrane utajovaných skutočností. Záznam telekomunikačnej prevádzky sa môže použiť ako dôkaz až po skončení odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky. V prípravnom konaní, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu, možno predložiť záznam telekomunikačnej prevádzky súdu aj bez prepisu tohto záznamu, ak zo sprievodnej správy vyplývajú údaje o mieste, čase, orgáne, ktorý záznam vyhotovil, a zákonnosti vykonávania odpočúvania, ako aj o osobách, ktorých sa záznam telekomunikačnej prevádzky týka, a záznam telekomunikačnej prevádzky je zrozumiteľný.

Podľa § 115 ods. 7 Tr. por. v inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vykonal, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak sa súčasne aj v tejto veci vedie trestné konanie pre trestný čin uvedený v odseku 1.

Podľa § 270 ods. 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2015 zvukový, obrazový alebo obrazovo - zvukový záznam sa ako dôkaz vykoná na technickom zariadení. Ak to povaha dôkazu pripúšťa, môže sa vykonať aj oboznámením jeho písomného prepisu. Súčasťou výkonu tohto dôkazu je aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný.

Z nálezov ústavného súdu (napr. I. ÚS 274/05, III. ÚS 80/08, I. ÚS 114/2012) vyplýva, že vydanie príkazu na odpočúvanie si vyžaduje relevantnú konkrétnu vysvetľujúcu argumentáciu, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom ustanovené podmienky na tento zásah do práva na súkromie. Bez takéhoto odôvodnenia opierajúceho sa o konkrétne skutočnosti je príkaz spravidla nepreskúmateľný. Ústavný súd už v minulosti viackrát judikoval, že základné práva obsiahnuté v ústave vykladá v intenciách dohovoru, teda v intenciách judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu. Okrem iného je pri zásahu do práva na súkromie potrebné skúmať jeho legálnosť, legitímnosť a tiež proporcionalitu.

Podľa § 123 ods. 1 Tr. por. obvinenému možno dovoliť, aby skôr, než odpovie, nazrel do svojich poznámok.

Podľa § 138 Tr. por. ustanovenia § 123 až § 126 o výsluchu obvineného sa primerane použijú aj na výsluch svedka, na konfrontáciu medzi svedkami, ktorí už boli vypočutí, a na rekogníciu.

Z ustanovení § 123 ods. 1 a § 138 Tr. por. vyplýva, že svedok síce môže nahliadnuť do svojich poznámok, tieto však ako svoju výpoveď nemôže celé prečítať a nahradiť takýmto spôsobom svoj výsluch.

Podľa § 119 ods. 2 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.

Podľa § 153 ods. 1 Tr. por. listinnými dôkazmi sú listiny, ktoré svojím obsahom dokazujú alebo vyvracajú skutočnosť vzťahujúcu sa na objasňovaný skutok, na obvineného alebo inej osoby, ktoré majú k veci vzťah.

Obžaloba je v trestnom konaní rozhodnutím prokurátora svojho druhu, ktorým je na základe výsledkov prípravného konania obvinený postavený pred súd.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. por. v trestnom konaní treba dokazovať najmä

- a) či sa stal skutok a či má znaky trestného činu,
- b) kto tento skutok spáchal a z akých pohnútok,
- c) závažnosť činu vrátane príčin a podmienok jeho spáchania,
- d) osobné pomery páchatel'a v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu a uloženie ochranného opatrenia a iné rozhodnutia,
- e) následok a výšku škody spôsobenú trestným činom,
- f) príjmy z trestnej činnosti a prostriedky na jej spáchanie, ich umiestnenie, povahu, stav a cenu.

Podľa § 142 ods. 1 Tr. por. ak pre zložitosť objasňovanej skutočnosti nie je postup podľa § 141 postačujúci, priberie orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom predseda senátu znalca na podanie posudku. Ak ide o objasnenie skutočnosti obzvlášť zložitej, priberú so dvaja znalci. Dvoch znalcov treba pribrať vždy, ak ide o pitvu mŕtvoly.

Podľa § 176 ods. 1 písm. d) Tr. por. uznesenie musí obsahovať odôvodnenie, ak zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 176 ods. 2 Tr. por. v odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.

Rozsah odôvodnenia sa však vždy spravuje povahou veci a charakterom, resp. významom uznesenia. Platí to aj v prípadoch, keď sa uznesenie zapisuje (poznamenáva) do zápisnice o úkone.

Podľa § 206 ods. 1 Tr. por. ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia ...

Podľa odseku 3 tohto ustanovenia uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo ...a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie obvinenia.

Podľa § 234 ods. 1 Tr. por. ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd, prokurátor podá obžalobu príslušnému súdu.

Podľa § 234 ods. 2 Tr. por. obžaloba sa môže podať len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie.

Prokurátor pri podaní obžaloby nie je viazaný právnym posúdením skutku pri vznesení obvinenia.

Totožnosť skutku v trestnom konaní je zachovaná, ak je zachovaná aspoň totožnosť konania alebo totožnosť následku. Pritom nemusí byť konanie alebo následok opísaný so všetkými okolnosťami zhodne, stačí zhoda čiastočná.

Popis skutku musí zodpovedať skutkovým zisteniam z prípravného konania.

Podľa § 235 písm. d) Tr. por. ak sa vo veci konalo vyšetrovanie obžaloba musí obsahovať odôvodnenie obžalobného návrhu, ktoré obsahuje opísanie skutkového deja s uvedením dôkazov, ktoré odôvodňujú podanie obžaloby, obhajobu obvineného a stanovisko prokurátora k nej, ako aj právne úvahy, ktorým sa prokurátor spravoval.

Podľa § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. o predbežnom prejednaní obžaloby súd obžalobu odmietne a vráti vec prokurátorovi, ak zistí závažné procesné chyby, najmä ak boli porušené ustanovenia zabezpečujúce

práva obhajoby.

Podľa § 252 ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného.

Podľa § 258 ods. 4 Tr. por. na návrh prokurátora alebo obhajcu sa zápisnica o skoršej výpovedi obžalovaného alebo jej časť prečíta ak sa koná v neprítomnosti obžalovaného, obžalovaný využije svoje právo nevypovedať alebo sa objavia podstatné rozpory medzi jeho skoršou výpoveďou a údajmi na hlavnom pojednávaní a ak bol skorší výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona. V prípade rozporov vo výpovediach sa prečíta tá časť zápisnice o skoršom výsluchu obžalovaného, ktorej sa namietané rozpory priamo týkajú. Na tieto rozpory treba obžalovaného upozorniť a spýtať sa ho na ich príčinu.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Prvostupňový súd sa pri rozhodovaní o vine obžalovaných týmito ustanoveniami dôsledne neriadi.

Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní nevykonával všetky dostupné a pre spoľahlivý záver o vine potrebné dôkazy a vykonané dôkazy nevyhodnotil v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., pretože starostlivo nezvážil všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne. Skutočnosti zistené zákonným spôsobom, svedčiace v prospech obžalovaných prehliadol, ich obhajobu hodnotil ako nepravdivú a ostatné skutočnosti svedčiace v neprospech obžalovaných získané aj nezákonným spôsobom vzal za základ svojich skutkových a právnych záverov. V dôsledku toho je rozsudok v napadnutých výrokoch chybný pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, najmä pre jeho nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení a pre nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku o. i. vyplýva, že výrok o vine obžalovaných prvostupňový súd oprel o výpoveď svedka Y. J., ale najmä o výpoveď G. Z. z prípravného konania, v ktorej veľmi podrobne opísal dej skutku a účasť jednotlivých osôb na spáchaní trestnej činnosti v niektorých momentoch aj obsiahnejšie a v kontexte s fungovaním tejto rozsiahlej skupiny aj s ďalšími osobami. Jeho tzv. odvolanie priznania na hlavnom pojednávaní s vysvetlením, že vtedy tak urobil len preto, že sa chcel dostať z väzby na slobodu súd neprijal. Konštatoval, že rozsah a obsah jeho výpovede je takej povahy, že toto nie je možné si vymyslieť a vykonštruovať vo všetkých podrobnostiach, ktoré výpoveď obsahuje ako i to, že „tieto zásadné výpovede osôb, ktoré mali byť páchatelmi trestnej činnosti čiastočne dopĺňajú výpovede celého radu svedkov počnúc O. L. (bez ohľadu na to, že bol vypočutý len v prípravnom konaní), končiac pracovníkmi notárskych úradov a katastrálneho úradu. V priebehu trestného konania bolo zozbierané množstvo listinných dôkazov, ktorých obsah najmä ohľadom pravdivosti údajov v nich a falšovateľskej činnosti niektorých obžalovaných sa objektivizoval znaleckým skúmaním, ktoré sa premietlo do záverov v znaleckých posudkoch." Poukázal tiež na výsledok domových prehliadok a prehliadok iných priestorov u obžalovaných U. A. a N. P. a domovej prehliadky obžalovanej R. Y., závery znaleckého posudku Výskumného ústavu súdnej optiky, odbor elektrotechnika v Bratislave, z ktorých vyplýva, že pri rôznych obhliadkach boli zaistené a vydané počítačové zostavy, mobilné telefóny a iné pamäťové médiá, z ktorých vyplývajú kontakty obžalovaných U. A., G. Z., N. P. a Y. J.. Upriamil pozornosť na obsah spisov Správy katastra Bratislava II, sp. zn. V - 36188/07 a V - 38423/07 (č. l. 1554 - 1569), znaleckým skúmaním ktorých bolo zistené, že uvedené písomnosti podpísali O. B. a

Z. V., záznamy telekomunikačnej prevádzky a ich prepisy R. Y., ktorých obsah však významný ani nebol, pretože sa týka obdobia od 18. septembra 2008 do 02. októbra 2008, ale potvrdzuje intenzívne kontakty medzi obžalovaným G. Z. a ostatnými obžalovanými a svedkom Y. J., ako aj obžalovanej R. Y. s P. I., J. R., Y. J., Ing. T. C., R. X..

Vo vzťahu k existencii organizovanej skupiny prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že „bolo preukázané, že podvodný predaj pozemkov bol vopred naplánovaný, keď skupina si dopredu vytipovala nehnuteľnosti v katastrálnom území J.. Je nesporné, že táto nebola zložená len z osôb, na ktoré bola podaná obžaloba, ale v spojitosti s inými rozhodnutiami nachádzajúcimi sa v spise možno konštatovať, že má oveľa širšie personálne zloženie aj s osobami, ktoré boli nadriadené svedkovi Y. J., ktorý bol pôvodne označený za organizátora trestného činu, ale s týmto názorom sa prvostupňový súd nestotožnil“. Ďalej uviedol, že „v tejto skupine mal svedok Y. J. svoje významné postavenie a plnil úlohy v rámci skupiny, ale nebol tak významnou osobou, aby ho bolo možné označiť za organizátora. Prostredníctvom svedka Y. J. sa trestná činnosť mala páchať v oveľa širšom rozsahu, ako je vymedzená v obžalobe. Skupina pôsobila v širšom zoskupení a vzťahoch čomu okrem výpovede svedka Y. J. nasvedčuje aj obžaloba Okresného súdu Bratislava I, ktorá bola pripojená ako príloha v tejto veci. Už z tejto obžaloby bolo možné vyvodiť domnienku, že niektorí obžalovaní nepôsobili len v prejednávanej veci, ale boli súčasťou väčšej skupiny osôb.“

Všetci obžalovaní konali v takejto skupine osôb, čo vyplýva zo samotného deja skutku. Ich úlohy boli rozdielne, keď je zřejmé, že obžalovaná O. B. a Z. L. - V. svojou intenzitou neboli ako ostatní obžalovaní, ale mali svoje miesto v skupine, ktoré tiež presne plnili na základe pokynov ostatných obžalovaných. Koordinovanosť a plánovitosť a delba úloh vyplýva, najmä z výpovedí svedka Y. J. a niektorých obžalovaných v prípravnom konaní. K rozdeleniu úloh uviedol, že obžalovaná R. Y. využívala svoje kontakty a odborné skúsenosti, Y. J. koordinoval ju, G. Z. a sprostredkovane aj U. A., ktorý aj s obžalovaným N. P. mali na starosti vyhotovenie a distribúciu falošných dokladov O. B. a Z. V. L., ktoré boli najspodnejšími článkami, tzv. herci pri právnom prevode nehnuteľností a ich úlohou bolo pri prevodoch predstavovať, že sú ich vlastníckmi.

Obžalovaná R. Y. mala na starosti písanie dokladov pre predaj a potrebné kroky na katastrálnom úrade, obžalovaní G. Z. a U. A. zabezpečovali samotné podpisy na relevantných dokladoch osobami s falošnou identitou. Obžalovaný U. A. za týmto účelom vyhľadal a do podvodu zainteresoval obžalovanú O. B. a G. Z. v kooperáciu so svedkom Y. J. zabezpečil rozdelenie pozemkov. Obžalovaný N. P. mal na starosti vyhotovenie falošných osvedčovacích doložiek k zmluve.

Toto isté možno konštatovať aj o výpovedi U. A., ktorý sa v prípravnom konaní priznal v širšom rozsahu ako na hlavnom pojednávaní a nebohá O. B. pred súdom nepotvrdila, že by ju predtým v prípravnom konaní nejakým spôsobom polícia zmanipulovala a tým vyvrátila tvrdenia U. A..

Najvyšší súd z obsahu predloženého spisu zistil, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru úradu boja proti organizovanej kriminalite odbor Bratislava, oddelenie vyšetrovania z 09. júla 2009, ČVS: PPZ-87/BOK-B-2008 MH bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie v bode 3/ voči Y. J. pre obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., G. Z. pre obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. a pre pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, 5 Tr. zák., R. Y. pre obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., U. A. pre obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., N. P. pre pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, 5 Tr. zák. a pre obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. a O. B. pre obzvlášť

závažný zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. a pre pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, 5 Tr. zák., ktoré mali byť spáchané na skutkovom základe uvedenom v citovanom uznesení.

Z obsahu tohto bodu obvinenia vyplýva, že obvinený Y. J. v presne nezistenom období druhej polovice roka 2007 najneskôr do 13. novembra 2007 zorganizoval podvodný predaj pozemkov parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX a XXXX zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom na Správe katastra pre hl. m. SR Bratislavu (ďalej len „správa katastra“) pre okres Bratislava IV, obec Bratislava - m. č. J., k. ú. J. (ďalej len „predmetné pozemky“), v trhovej cene 474.989.337,05 Sk (15.766.757,52 €), v spoluvlastníctve poškodených MUDr. J. P. a PharmDr. Y. X., každej v podieli 1/2 k celku na Y. W. tým, že obv. G. Z. dal pokyn, aby zadovážil geometrický plán na rozdelenie parciel č. XXXX a XXXX, obv. R. Y. dal pokyn, aby vypracovala písomnosti pre zrealizovanie tohto predaja a neskôr vybavila katastrálne konanie, ďalej obv. G. Z. a obv. U. A. dal pokyn, aby zabezpečili podpísanie týchto písomností prostredníctvom osôb pod falošnou identitou a na základe týchto úloh obvinení konali spôsobom uvedeným v skutkovej vete tohto bodu obvinenia.

V odôvodnení obvinenia vyšetrovateľ uviedol, že „podľa vykonaného dokazovania obv. Y. J. riadil a financoval podvodný predaj nehnuteľností v k. ú. J. k ujme poškodených“, t. j. v zmysle § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák. organizoval jeho spáchanie.

Napriek zneniu skutkovej vety a zákonným podmienkam podľa § 228 ods. 3 Tr. por., ktoré takýto postup vylučujú, vyšetrovateľ písomným podaním z 20. decembra 2010 požiadal prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky o súhlas na prerušenie trestného stíhania u obvineného Y. J. podľa § 228 ods. 3 Tr. por., ktorý v ten istý deň s týmto postupom súhlasil. Vyšetrovateľ v písomnom podaní adresovanom prokurátorovi uviedol právnu kvalifikáciu skutku, pre ktorú bolo menovanému vznesené obvinenie spolu s opisom skutku, z ktorého vyplýva, že obvinený Y. J. zorganizoval podvodný predaj pozemkov a na záver konštatoval, že tento sa významnou mierou podieľal na objasnení tohto trestného činu a usvedčení jeho páchatelov a sú splnené formálne podmienky na prerušenie trestného stíhania podľa § 228 ods. 3 Tr. por.

Nadväzne na to vyšetrovateľ bez vyhotovenia uznesenia o prerušení trestného stíhania, voči ktorému je prípustný riadny opravný prostriedok (obžalovaným uznesenie doručené nebolo a nenachádza sa ani v predloženom spise) postupom podľa § 21 ods. 1 Tr. por. vylúčil trestnú vec obvineného Y. J. zo spoločného konania v trestnej veci obvinených Y. J., G. Z., R. Y., U. A., N. P., O. B., Z. V. a P. X.. V odôvodnení svojho rozhodnutia z 21. decembra 2010, sp. zn. ČVS: PPZ-67 BOK-B2-2009 MH uviedol, že dôvodom na takýto postup bolo prerušenie trestného stíhania voči obvinenému Y. J.. Poukázal teda na nezákonný úkon, o ktorom napriek kogentnému ustanoveniu Trestného poriadku (§ 228 ods. 6 Tr. por.) uznesenie vyhotovené nebolo a nebolo doručené osobám oprávneným podať voči nemu v zákonnej lehote sťažnosť (ako na správne v podanom odvolaní poukázal obžalovaný U. A.), a ktoré v dôsledku tohto nezákonného postupu doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť a nemohol byť preto podkladom pre postup vyšetrovateľa podľa § 21 ods. 1 Tr. por.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky o sťažnostiach obvinenej R. Y., jej obhajcu JUDr. Dušana Daňového a obvineného U. A. voči uzneseniu vyšetrovateľa (o vylúčení) rozhodol tak, že tieto uznesením z 25. januára 2011 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodné zamietol. Svoje rozhodnutie bez ohľadu na ustanovenia § 138 písm. i) a znenie skutku v bode 3/ vzneseného obvinenia voči Y. J. o. i. odôvodnil len tým, že Y. J. „v predmetnom trestnom konaní nevystupuje ako organizátor, návodca alebo objednávateľ trestného činu, na ktorého objasnení sa podieľa, v posudzovanej veci je trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. a nevznikla prekážka tzv. vedúceho páchatel'a, ktorý by bol v predmetnom trestnom konaní ako organizátor, návodca alebo objednávateľ trestného činu. Zároveň napriek ustanoveniu § 176 ods. 2 Tr. por. a významu predmetného uznesenia bez bližšieho odôvodnenia len paušálne uviedol, že „k

takémuto záveru možno dospieť na základe zhromaždených dôkazov v dotknutých vyšetrovacích spisoch." Na podklade ktorých zhromaždených dôkazov dospel k takému záveru, nekonkretizoval.

V protiklade s týmto svojím tvrdením po skončení vyšetrovania prokurátor podal na obvinených G. Z., R. Y., U. A., N. P., O. B., Z. V. v bode 3/ obžalobu pre spolupáchateľstvo na obzvlášť závažnom zločine podvodu podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i) (spáchaného organizovanou skupinou) Tr. zák., ods. 4 písm. a) Tr. zák. a iné, v ktorej okrem iného uviedol, že

v presne nezistenom období v druhej polovici roka 2007, najneskôr do 13. novembra 2007 zorganizoval Y. J. podvodný predaj pozemkov parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX a XXXX zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom na Správe katastra pre hl. m. Bratislavu (ďalej len „správa katastra“) pre okres Bratislava IV, obec Bratislava - m. č. J., k. ú. J. (ďalej len „predmetné pozemky“), v trhovej cene 474.989.337,05 Sk (15.766.757,52 Eur), v spoluvlastníctve poškodených MUDr. J. P. a PharmDr. Y. X., každej v podieli 1/2 k celku na Y. W. a to tak, že obv. G. Z. dal pokyn, aby zadovážal geometrický plán na rozdelenie parciel č. XXXX a XXXX, obv. R. Y. dal pokyn, aby vypracovala písomnosti pre zrealizovanie tohto predaja a neskôr vybavila katastrálne konanie, ďalej obv. G. Z. a obv. U. A. dal pokyn, aby zabezpečili podpísanie písomností vyhotovených obv. R. Y. osobami vystupujúcimi pod falošnou identitou, a na základe týchto úloh títo obžalovaní konali spôsobom uvedeným v skutkovej vete bodu 3/ podanej obžaloby. Týmto znením tzv. skutkovej vety podanej obžaloby nepochybne Y. J. označil za organizátora uvedeného skutku.

V odôvodnení obžaloby prokurátor uviedol, že „v priebehu rozsiahleho vyšetrovania bolo zistené, že obv. G. Z., obv. R. Y., obv. U. A., obv. N. P., obv. O. B., obv. Z. V. potom, ako v presne nezistenom období v druhej polovici roka 2007 najneskôr do 13. novembra 2007 zorganizoval Y. J. podvodný predaj pozemkov a obžalovaní konali spôsobom opísaným v bode 3/ podanej obžaloby“.

Následne na strane 34 obžaloby naopak zas konštatoval, že osoby postavené v hierarchii organizovanej skupiny stojace nad Y. J. jeho prostredníctvom sofistikovaným spôsobom organizovali a riadili celú trestnú činnosť organizovanej skupiny a fiktívnych vlastníkov (O. B. a Z. L. V.) označil za tzv. hercov a bez bližšieho odôvodnenia konanie obžalovaných posúdil ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., ods. 4 písm. a) Tr. zák. t. j. spáchaný spolupáchateľstvom aj organizovanou skupinou.

Vychádzajúc z týchto konkrétnych skutočností najvyšší súd dospel k názoru, že uvedený postup orgánov činných v trestnom konaní bol nezákonný, pretože je v rozpore s ustanovením § 228 ods. 3 Tr. por., ktoré takýto postup voči organizátorovi trestného činu výslovne zakazuje.

Najvyšší súd má za to, že ak prokurátor skutočne dospel k záveru, že Y. J. organizátorom skutku v bode 3/ napadnutého rozsudku nebol ako to deklaroval vo svojom rozhodnutí z 25. januára 2011, nič mu s poukazom na § 234 ods. 2 Tr. por. a zachovanie totožnosti skutku (konanie ani následok nemusia byť opísané zhodne s obvinením) a so zreteľom na znenie skutku v bode 3/ uznesenia o vznesení obvinenia (viazanosť prokurátora skutkom a nie právnym posúdením) nebránilo, aby tento upravil v súlade s jeho tvrdením, že svedok Y. J. nebol organizátorom tohto skutku.

Napriek tomu, že prvostupňový súd sa pokúsil tento nedostatok konvalidovať tým, že v skutkovej vete bodu 3/ napadnutého rozsudku uviedol, že v presne nezistenom období v druhej polovici roka 2007, najneskôr do 13. novembra 2007, pripravoval a koordinoval Y. J. podvodný predaj pozemkov inými slovami len opätovne konštatoval, že Y. J. organizoval podvodný predaj pozemkov, pretože pripravoval je len synonymom slova organizoval.

Podľa názoru najvyššieho súdu mal preto prvostupňový súd za daného stavu vec po predbežnom prejednaní obžaloby vrátiť prokurátorovi na došetrenie pre závažné procesné chyby a porušenie práva obžalovaných na obhajobu. Ak tak nepostupoval a podanú obžalobu prijal, na výpoveď Y. J. v procesnom postavení svedka ako nezákonnú nemal prihliadať.

Nezákonný bol však aj ďalší postup prvostupňového súdu na hlavnom pojednávaní. Z obsahu zápisnice o výsluchu svedka Y. J. z 09. mája 2012 (č. l. 2410, 2411) spoľahlivo vyplýva, že svedok požiadal súd, že chce svoju vlastnoručne napísanú výpoveď vzhľadom na jej rozsiahlosť a skutočnosť, že vypovedá vo viacerých konaniach, prečítať. Po tom, ako mu súd tento spôsob výpovede napriek ustanoveniu § 123 ods. 1, § 138 Tr. por. umožnil, svedok svoju „spontánnu“ výpoveď (z obsahu ktorej vyplýva, že svedok na podporu svojich tvrdení citoval zo spisového materiálu, ku ktorému mal prístup, z ktorého poznal obsah výpovedí rôznych obvinených, svedkov, z prepisov záznamov získaných použitím informačno - technických prostriedkov a úradných záznamov) prečítal z písomných poznámok. Výpoveď svedka sa nediktovala s tým, že sa vyhotoví kópia písomných poznámok, ktorá bude pripojená do spisu. Takýto postup bol v rozpore s § 123 ods. 1 a § 138 Tr. por., ktoré síce umožňujú dovoliť obvinenému a svedkovi pred odpoveďou nazrieť do písomných poznámok, rozhodne však nie celú výpoveď prečítať. Aj keď zodpovedá stavu veci, že následne bol svedok vypočutý aj obhajcami obvinených a na ich otázky odpovedal, z obsahu jeho písomných poznámok je zrejmé, že vo svojich odpovediach vychádzal z týchto poznámok.

Z týchto dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že k výpovediam Y. J. v procesnom postavení svedka ako k nezákonným a získaných v rozpore so zásadou uvedenou v § 119 ods. 2 Tr. por., nie je možné prihliadať, a preto skúmal, či ostatné, v konaní pred súdom vykonané dôkazy postačujú pre spoľahlivý záver o vine obžalovaných tak, ako je ustálená vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a zistil, že tomu tak nie je.

Prvostupňový súd „k záveru o falšovateľskej činnosti U. A. a N. P. v bodoch 1/ a 2/ napadnutého rozsudku dospel na základe výsledkov prehliadok, ktoré boli u jednotlivých osôb vykonané a po znaleckom skúmaní nájdených vecí s tým, že tieto objektívne zistenia boli dostatočne podopreté výpoveďami svedka Y. J. a čiastočne aj samotných obžalovaných.“.

Obžalovaný U. A. vo vzťahu k bodu 1/ v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní uviedol, že občianske preukazy im urobil, ale určite nie 18 kusov. Hoci nevedel presný počet, určite ich bolo pod 10 kusov. Na hlavnom pojednávaní priznal falšovanie, ale len v obmedzenom rozsahu s tým, že občianske preukazy nevyrábal. Vypisoval, resp. vyplňoval už dopredu predtlačené papiere, kde boli už tlačené falošné alebo možno aj pravé občianske preukazy. Vykonával to pre Y. J. a G. Z., ale nie v takom počte a s takými menami ako je to uvedené v obžalobe. Zdôraznil, že vyplnené doklady bolo potrebné kompletizovať. Pripustil, že raz, dvakrát to aj na požiadanie zalaminoval, resp. na vypýtanie požičil svoj laminátor. Tieto doklady však neboli dokončené, a preto sa nemohli použiť ako pravé.

Obžalovaný G. Z. v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovanému U. A. odovzdal na papieri napísané údaje o osobách na základe čoho tento vyhotovil občianske preukazy, ktoré u neho vyzdvihol a odovzdal Y. J.. Vyslovil domnienku, že tieto obžalovaný vyhotovoval doma. Uviedol, že všetky občianske preukazy, ktoré boli u neho nájdené pri domovej prehliadke boli od obžalovaného U. A.. Následne vypovedal, že obžalovanému U. A. dal len údaje a fotografie, neskôr aj fólie ktoré zohnal J.. Papier, hologram a farebné koliesko svietiace pod ultrafialovým svetlom vyrábal obžalovaný A. sám. Za každý falzifikát dostával A. 3.000,- Sk. Pri vzájomnej konfrontácii napriek tomu vypovedal, že po čase mu obžalovaný A. dával už len vyplnené doklady, ktoré on zafólioval a fotografie a ochrannú známku lepil on. J. obžalovanému U. A. posielal peniaze, ale je pravda, že nie vždy mu ich dal a nevedel koľko mu za to zaplatil. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky u obžalovaného U. A. vyplýva, že pri jej vykonaní boli o. i. nájdené aj prístroj na laminovanie zn. Sigma, plošná orezávačka zn. Filus a fotografie osôb ázijského pôvodu. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky u obžalovaného G. Z. vykonanej v inej trestnej veci 01. októbra 2008, výsledky ktorej boli na hlavnom pojednávaní oboznámené ako listinný dôkaz možno zistiť, že okrem verejných listín z bodu 1/ napadnutého rozsudku, ktoré boli u neho nájdené a o ktorých uviedol, že ich vyhotovil obžalovaný U. A., boli u neho nájdené aj rôzne fotografie formátu občianskeho preukazu, zalaminovačka, zatavovačka na PVC fólie a UV lampy.

Znalecký posudok vo vzťahu k zariadeniam, na ktorých boli verejné listiny z bodu 1/ napadnutého

rozsudku vyhotovené spracovaný nebol a vo vzťahu k tomuto skutku iné dôkazy potvrdzujúce pravdivosť výpovede obžalovaného G. Z. z prípravného konania o tom, že u neho v dome nájdené občianske preukazy vyhotovil práve obžalovaný U. A., vykonané neboli.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania 25. apríla 2012 (č. l. 2385) je nejasné, či dôkaz o vykonaní domovej prehliadky u obžalovaného G. Z. v inej trestnej veci na hlavnom pojednávaní vykonaný bol, pretože prokurátor síce na ňom navrhol ako dôkaz čítať listiny z č. l. 1615 - 1819, avšak z jej obsahu je zrejmé, že napokon čítal o. i. len listiny z č. l. 1655 - 1689. Na týchto sa však zápisnica o vykonaní domovej prehliadky u obžalovaného G. Z. v U. na T. ul. XXXX, pri ktorej boli nájdené falošné občianske preukazy z bodu 1/ napadnutého rozsudku nenachádza a nachádza sa na č. l. 1643 - 1652.

Z týchto dôvodov je nevyhnutné, aby sa prvostupňový súd opätovne zaoberal obhajobou obžalovaného U. A., že občianske preukazy z bodu 1/ napadnutého rozsudku nájdené u obžalovaného G. Z. nevyrobil. Pri posudzovaní hodnovernosti usvedčujúcej výpovede obžalovaného G. Z. z prípravného konania bude povinný prvostupňový súd prihliadnuť nielen k existencii či neexistencii ďalších zákonných dôkazov usvedčujúcich obžalovaného U. A. zo spáchania tohto skutku, ale aj k logickým rozporom v jeho výpovediach a tieto vyhodnotiť. Tieto spočívajú v tom, že podľa výpovede G. Z. pre doklady k obžalovanému U. A. ho posielal Y. J. a tomuto ich od neho nosil. Napriek tomu, falošné občianske preukazy, ktorých dátum vyhotovenia bol v skutkovej vete ustálený tak, že „v presne nezistenom období do 01. 10. 2008“ t. j. do dátumu, kedy bola u neho (G. Z.) vykonaná domová prehliadka, tieto neboli nájdené u obžalovaného U. A., ale u neho doma. Obžalovaný G. Z. pritom v prípravnom konaní vypovedal, že niekedy ho Y. J. urgoval, že potrebuje doklady a tak na obžalovaného A. zvýšil hlas. Preto za stavu, že falošné doklady z bodu 1/ napadnutého rozsudku boli nájdené u obžalovaného G. Z. a zároveň boli u neho nájdené predmety použiteľné pri falšovaní verejných listín, mal prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní výsluchom tohto objasniť, z akého dôvodu a odkedy prechovával u seba tak vysoký počet falošných verejných listín, keď ich výrobu si mal u obžalovaného objednať svedok Y. J. a nie on a kto tieto vyrobil, keď na hlavnom pojednávaní poprel, že to bol obžalovaný U. A.. Pretože zo zápisnice z hlavného pojednávania bez pochybností nevyplyva, či zápisnica o vykonaní skôr uvedenej domovej prehliadky bola prečítaná, bude potrebné, aby prvostupňový súd tento dôkaz opätovne vykonal spôsobom vylučujúcim akúkoľvek pochybnosť o tejto otázke.

Nemožno nechať bez povšimnutia, že napriek usvedčujúcim výpovediam obžalovaného G. Z. z prípravného konania nie je pochybnosť o tom, že falošné doklady, ktoré mal vyhotoviť obžalovaný U. A. sa nedali použiť ako pravé, pretože neboli dokončené a dokončoval ich G. Z.. S touto obhajobou obžalovaného U. A. a výpoveďou obžalovaného G. Z. sa prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nezaoberal. Napriek tomu bol obžalovaný U. A. v bode 1/ napadnutým rozsudkom uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný N. P. spáchanie skutku v bode 2/ poprel a pri domovej prehliadke a prehliadke iných priestorov a pozemkov neboli nájdené žiadne veci dôležité pre trestné konanie. Uviedol, že zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného Zboru Bratislava, odvetvia grafickej diagnostiky vyplýva, že ani jeden z predložených falzifikátov dokladov a ani pas Maďarskej republiky na meno P. H. nebol vyhotovený na tlačiarňach nájdených v jeho firme a svedok R. X. poprel, že by na príkaz svedka O. V. bol niekedy u neho v tlačiarňi.

Obžalovaný G. Z. vo svojej výpovedi z prípravného konania usvedčoval zo spáchania tohto skutku obžalovaného N. P. tvrdiac, že to bol on, kto na jeho objednávku vyrobil falošné české občianske preukazy a falošný pas Maďarskej republiky. Pri ich výrobe nebol a tieto, ako aj cestovný pas Maďarskej republiky obžalovaný vyrobil na V. ulici potom, ako mu odovzdal fotografie obžalovaných O. B. a Z. V.. Za falzifikáty dával obžalovanému N. P. odmenu avšak nevedel koľko. O tom, či obžalovaný mal vedomosť na čo budú falošné občianske preukazy použité obžalovaný nevypovedal.

Pri vzájomnej konfrontácii v prípravnom konaní obžalovaní zotrvali na svojich predchádzajúcich

výpovediach s tým, že obžalovaný G. Z. uviedol, že obžalovaného N. P. o účele výroby falošných českých občianskych preukazov neinformoval a nepamätal sa, či mu za to dával nejakú finančnú odmenu.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu - odvetvie grafickej diagnostiky z 25. februára 2010 vyplýva, že falzifikáty dokladov označené ako predmety č. 1 - č. 20, vrátane cestovného pasu Maďarskej republiky na meno P. H. neboli vyhotovené žiadnym z výstupných zariadení.

Svedok R. X. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na príkaz O. V. v tlačiarňi obžalovaného G. Z. určite nebol.

Prvostupňový súd preto bude musieť pri hodnotení usvedčujúcej výpovede obžalovaného G. Z. z prípravného konania dôsledne prihliadať na obhajobu obžalovaného N. P., že nevlastnil technologické zariadenia, na ktorých by sa predmetné falošné doklady dali vyrobiť, ktorá je podporená závermi znaleckého posudku, že predložené doklady a cestovný pas Maďarskej republiky neboli vyhotovené na jeho zariadeniach a skutočnosti, že falošné občianske preukazy neboli skúmané a výpoveď obžalovaného G. Z. z prípravného konania, že tohto o účele výroby falošných občianskych preukazov Českej republiky neinformoval, rozpory v jeho výpovediach či obžalovanému dával nejakú finančnú odmenu, ako i to, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že bol pod ochranou J. a že svedok R. X. nebol u neho v tlačiarňi a neodniesol odtiaľ tlačiarenské zariadenie. S touto a na ňu nadväzujúcimi dôkazmi bude povinný sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dôsledne vysporiadať.

Hoci prvostupňový súd výrok o vine obžalovaných G. Z., R. Y., U. A., N. P. a Z. L. V. v bode 3/ napadnutého rozsudku založil na dôkazoch uvedených na stranách 29, 30 a 31 tohto rozhodnutia, najvyšší súd uvádza nasledovné.

G. Z. bol v procesnom postavení obvineného v prípravnom konaní vypočutý viackrát. Najskôr všeobecne uviedol, že „v polovici roka 2007 ho Y. J. zasvätil do toho čo robí, podvody a dal mu na starosť ľudí - biele kone, ktoré preňho robili a vysvetlil čo majú robiť. Podľa jeho vysvetlenia robil čo mu prikázal a takto pokračovali až do jeho zatknutia. Predaj pozemkov zorganizoval a financoval Y. J.. Keď boli zmluvy podpísané odovzdal ich J. a viac sa nemal čo starať kde, čo a ako. J. bol šéf a ten dával príkazy, mal na starosti záverečnú stránku t. j. predaj a finančnú stránku." Že v kúpnych zmluvách boli uvedené zlé výmery zistil jedine Y. J., lebo kontroloval všetky zmluvy, on povedal kde sa má použiť plná moc a pod. J. ich inštruoval, čo majú na polícii vypovedať.

Na podklade pokynu Y. J. a telefónneho čísla, ktoré mu dal požiadal Ing. T. C. o vyhotovenie geometrického plánu na rozdelenie parciel č. XXXX a XXXX. Ako to má rozdeliť mu J. nakreslil na katastrálnu mapu, ktorú on ukázal C. a ten už vedel čo má robiť.

Keď mu Y. J. poskytol zmluvy zmobilizoval V. a B., ktoré vystupovali za MUDr. P. a PharmDr. X. na notárskych úradoch a podpísané zmluvy zanesol J..

Všetky podpisy na zmluve, všetky tri podpisy v návrhu na vklad, obidva podpisy na plnej moci, ako aj podpisy pracovníčok notárov robil on. Podpisy na sfaľovaných doložkách prepisoval cez sklo. Požiadal obžalovaného N. P. o sfaľovanie doložiek.

R. Y. pre Y. J. vyhotovovala rôzne zmluvy a písomnosti. Nevedel sa vyjadriť, či to bolo aj v tomto prípade, ale keď J. skontroloval zmluvy tak ako predchádzajúce, vždy ich mal zaniest' Y. alebo R., ktoré už vedeli čo majú s nimi robiť. Zmluvy mal od J. a tieto, ako aj návrh na vklad a plnú moc vyhotovila Y. na príkaz J., lebo pripravovala všetky zmluvy, ktoré mu boli dovtedy ukázané. Y. vedela o všetkom, lebo sa vždy delila s L., čo vedel od svedka J. a určite poznala okolnosti predaja, lebo ona nosila z katastra nehnuteľnosti pozemnoknižné vložky. J. a Y. boli dva mozgy, ktoré sa spojili a urobili plán. On nemal na katastri nehnuteľnosti známosti ako ona. Y. vždy dala J. inštrukcie, že je to zavkladované a treba to ísť vyzdvihnúť. J. dal potom inštrukcie jemu, aby vzal konkrétnu osobu na prevzatie. J. bol šéf a ten dával

príkazy, Y. sa starala o kataster a on mal na starosti hercov V. a B.. Na otázku vyšetrovateľa uviedol, že kúpnu zmluvu, návrh na vklad a plnú moc pripravila obžalovaná R. Y., ktorá vedela o podvodnom predaji (č. l. 291, 292).

U. A. oslovil, aby dohodil tú pani, čo vystupovala aj v iných prípadoch a tento mal na starosti obžalovaný O. B., lebo hovorila po maďarsky. K notárovi ju doprevádzal obžalovaný U. A..

Vo vzťahu k obžalovanému N. P. a jeho účasti na tomto skutku v prípravnom konaní nelogicky tvrdil, že keď boli vyhotovené falošné doklady obžalovaným P. J. mu povedal, ktorých ľudí má do toho obsadiť. V rozpore so znením skutkovej vety v bode 2/ napadnutého rozsudku z ktorej vyplýva, že rodné čísla za lomítkom boli správne uviedol, že u obžalovanej V. bol problém s rodným číslom za lomítkom, a preto obžalovaný P. urobil nový občiansky preukaz.

Zároveň vypovedal, že prvé strany kúpnej zmluvy, kde boli uvedené parcely a posledné strany, kde boli uvedené notárske doložky a aj odtlačky pečiatok urobil obžalovaný N. P., u ktorého zmluvy nechal asi na päť hodín a keď sa vrátil on to zviazal. Napriek tomu vypovedal, že obžalovaný P. obsah zmlúv nepoznal a ani sa o tom nerozprávali. Nevypovedal však, že obžalovaný N. P. mal vedomosť o tom, že ním vyrobené falošné občianske preukazy budú použité na spáchanie skutku a mal vedomosť o tom, že kúpne zmluvy budú zaregistrované na katastri nehnuteľností.

O konaní obžalovaných O. B. a Z. L. V. vypovedal, že vystupovali za poškodené MUDr. J. P. a PharmDr. Y. X.. Obžalovanú V. oslovil on, išiel s ňou k notárovi, odovzdala mu podpísané zmluvy V. bola ich hlavný kôň. Podpisovala posledná, lebo vystupovala za PharmDr. X. aj W. a na plnú moc od Y. W. brala zmluvy z katastra. S obžalovanou B. nekomunikoval, lebo bola Maďarka a ani nechcel, aby vedela, že on niečo robí s obžalovaným A.. Chcel, aby to zostalo v pozícii, že obžalovaný A. to robí pre seba.

Oproti jeho výpovedi obžalovaná R. Y. spáchanie skutku poprela tvrdiac, že keď Y. J. alebo G. Z. potrebovali nejakú zmluvu a k tomu plnú moc, tak ju o to požiadali. Proste vyhotovila všetko čo patrí k prevodu nehnuteľností. Na základe ich požiadavky sa na katastri nehnuteľností informovala aj na stav veci.

Spáchanie skutku poprela aj pri konfrontácii s obžalovaným G. Z., ktorý svoju predchádzajúcu výpoveď vo vzťahu k nej označil len za všeobecnú s tým, že nemôže stopercentne potvrdiť, či obžalovaná vedela o J. alebo sa na nej inak podieľala. Pokiaľ vypovedal, že sa delila s J., tak to vie len od neho. K obhajobe obžalovanej, že zmluvy nevyhotovila vypovedal, že je možné čo obžalovaná hovorí a pokiaľ vypovedal, že návrh na vklad s prílohami na kataster nehnuteľností podala obžalovaná Y., myslel to len všeobecne. Podobne vypovedal, že nevie kto zistil, že vklad bol povolený a je možné ich osobné prevzatie. Pokiaľ v predchádzajúcej výpovedi uviedol, že obžalovaný s Y. J. boli dva mozgy, ktoré sa spojili a spravili spoločný plán, že obžalovaná dala J. inštrukcie a bolo potrebné to ísť vyzdvihnúť, vedela o všetkom, lebo sa vždy s ním delila, nemyslel to konkrétne na posudzovaný prípad, ale všeobecne, pretože tak chápali otázky kladené vyšetrovateľom a odpovedal na ne vo všeobecnosti.

Svedkyňa T. D. vypovedala, že občas na požiadanie obžalovanej R. Y. vyhotovila zmluvu aj s návrhom na vklad vlastníckeho práva a kúpna zmluva jej bola povedomá pre jej úpravu, ktorá však bola rovnaká, pretože sa v nej menili len údaje účastníkov. Je možné, že na požiadanie obžalovanej R. Y. túto zmluvu vypracovala.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania z 25. apríla 2012 (č. l. 2385) vyplýva, že ako listinný dôkaz bola na ňom oboznámená zápisnica o vykonaní domovej prehliadky u obžalovanej R. Y. v inej trestnej veci z 12. februára 2009 (č. l. 1692 - 1701) a v jej priebehu bol nájdený aj list vlastníctva č. XXXX, predmetom ktorého sú pozemky uvedené v bode 3/ napadnutého rozsudku.

Z príkazov sudcu pre prípravné konanie vydaných podľa § 115 ods. 2, ods. 3 Tr. por. v inej trestnej

veci nepochybne vyplýva, že boli vydané v roku 2008 t. j. po tom, ako mala obžalovaná R. Y. spáchať skutok v bode 3/ napadnutého rozsudku. Najvyšší súd preto skúmal, či v posudzovanej veci boli splnené zákonné podmienky uvedené v § 115 ods. 7 Tr. por., ktoré sú výnimkou z toho, že dôkazné informácie zabezpečené postupmi podľa piatej hlavy prvej časti Trestného poriadku sa môžu zásadne použiť len v trestnej veci, v ktorej bol príslušný postup vykonaný na základe príkazu predsedu senátu alebo sudcu pre prípravné konanie. Trestné stíhanie v posudzovanej veci (vo veci) začalo 21. apríla 2008 a bolo vedené v čase vykonaného odpočúvania účastníckej stanice, ktorú používala obžalovaná R. Y. v inej trestnej veci. Najvyšší súd preto následne skúmal, či vydané príkazy sudcu pre prípravné konanie z hľadiska formy a obsahu zodpovedajú zneniu relevantných ustanovení ústavy a Trestného poriadku poskytujúcich ochranu súkromného života dotknutej osoby a dospel k negatívnemu záveru. Vydané príkazy sudcu pre prípravné konanie neobsahujú relevantnú konkrétnu vysvetľujúcu argumentáciu, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom stanovené podmienky pre tento zásah do práva na súkromie a sú len formálne. Z ich odôvodnenia si nemožno utvoriť obraz o tom, z akého dôvodu bolo nevyhnutné prikrčiť k odposluchom obžalovanej R. Y. a prečo sledovaný cieľ nebolo možné dosiahnuť miernejšími prostriedkami (zásada proporcionality). Zo zápisníc o vykonaní hlavného pojednávania tiež vyplýva, že tieto boli vykonané selektívnym prehratím záznamov telekomunikačnej prevádzky uskutočnených 1. - 2. októbra, 09. októbra, 18. októbra 2008 a 04. februára 2009 v rôznom čase napriek tomu, že jeho časť, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti zákon umožňuje oboznámiť iba od 01. januára 2016.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania 19. septembra 2013 (č. l. 3391) vyplýva, že správa, akým spôsobom bol zvukový záznam vyhotovený alebo získaný (§ 270 ods. 2 Tr. por.) bola na tomto oboznámená.

Spáchanie skutku poprel aj obžalovaný U. A.. Obhajoval sa tým, že síce od obžalovanej O. B. vypýtal dva kusy fotografií na občiansky preukaz, ktoré dal obžalovanému G. Z. a neskôr s ňou prišiel na jeho príkaz do X., avšak na stretnutie obžalovaný Z. priniesol papiere v obale a s touto sa rozprával a spolu odišli do budovy, on ostal na chodbe, potom prišiel Z. a za ním B. aj so zväzkom papierov, ktorý jej obžalovaný Z. zobral. Asi o dva týždne po podpise musel obžalovanú B. dovieť do X., kde so Z. odišli preč. Neskôr zistil, že išli na kataster.

Spáchanie skutku poprel aj pri konfrontácii s obžalovaným Z., ako i to, že s obžalovanou B. bol u notára.

Obžalovaná O. B. uviedla, že na konanie v bode 3/ napadnutého rozsudku ju naviedol obžalovaný U. A., ktorý ju vozil a vybavoval falošné občianske preukazy. Opísala spôsob akým sa s ním skontaktovala. Vysvetlila, že potom ako sa stretol s druhým mužom jej dal v aute občiansky preukaz s tým, aby precvičovala podpisy mena, ktoré bolo na občianskom preukaze, aby tieto vedela podpísať a aby boli na všetkých stranách rovnaké. Druhý muž, s ktorým sa potom skontovali mal všetky papiere. Po ich odovzdaní išla s obžalovaným A. na notársky úrad, tento jej ukázal kam má ísť a čakal ju vonku na parkovisku. Po vybavení podpisov sa vrátila na parkovisko, kde mu odovzdala podpísané papiere. Potom odišli inam, kde A. odovzdal papiere mužovi, ktorý to s ním vybavoval. Obžalovaný U. A. jej povedal toľko, že sú to nejaké pozemky. Vedela, že obsahom týchto listín boli nejaké parcely, lebo jej to prečítala notárka. Ich obsah nemala možnosť prečítať, lebo obžalovaný jej ich dal, keď vystupovala z auta a potom jej ich hneď vzal. Na notárskom úrade sa preukazovala falošným občianskym preukazom, ktorý jej dal obžalovaný A.. Musela sa naučiť meno, dátum narodenia a bydlisko. Vedela, že raz bola doktorka, na falošnom občianskom preukaze bola jej fotografia. Svoje fotografie dala obžalovanému U. A. na jeho požiadanie. O vystupovanie pod falošnou identitou ju požiadal len obžalovaný A.. Podpisy, ktoré sú na návrhu na vklad pri mene P., na kúpnej zmluve pri tom istom mene vyhotovila ona. Tieto listiny podpisovala ako prvá. Z obžalovaných poznala len U. A.. S tým druhým mužom sa rozprávala, keď musela ísť na katastrálny úrad pre nejaký spis. On jej povedal, že má ísť na katastrálny úrad vybrať nejaký spis, povedal jej číslo spisu, bol to ten, ktorý podpísala s falošným občianskym preukazom. Spis vybrala a dala tomu mužovi.

Svoju výpoveď o 19 dní však doplnila a zmenila tak, že týždeň po podpise na notárskom úrade ju A. kontaktoval s tým, že musí ísť na katastrálny úrad. Ten jeho kamarát jej dal papier, ktorý bol podpísaný u notára, asi to bola zmluva, tiež jej dal číslo katastrálneho spisu a tomuto dala výpis a U. vrátila falošný občiansky preukaz, ktorý jej dal ráno v aute.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná o skutočnostiach, ktoré sa stali na notárskom úrade a ktoré im predchádzali vypovedala inak a na rozdiel od prípravného konania uviedla, že nevedela, že ide o pozemky a nevie prečo je v zápisnici o jej výsluchu uvedené, že obžalovaný U. A. jej povedal toľko, že sú to nejaké pozemky. Na katastri bola iba raz, zobral ju tam obžalovaný A. a papiere, ktoré tam dostala odovzdala jemu.

Aj obžalovaný N. P. spáchanie skutku poprel s tým, že o predaji predmetných pozemkov žiadne vedomosti nemal. Spáchanie skutku poprel aj pri konfrontácii s obžalovaným G. Z. v prípravnom konaní.

Obžalovaná Z. L. V. spáchanie skutku poprela.

Svedok O. L. na hlavnom pojednávaní vypočutý nebol a v prípravnom konaní vo výpovedi, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná vo vzťahu k obžalovaným vypovedal, že z nich pozná len G. Z.. Kúpnu cenu za pozemky vyplatil v hotovosti žene, ktorá sa vydávala za W., táto mu dala zmluvy a návrh na vklad do katastra nehnuteľnosti. Stretnutie s ňou mu sprostredkoval obžalovaný G. Z..

Svedkyne JUDr. T. W., JUDr. L. W., JUDr. L. Y., T. Y. a Mgr. T. X., notárky a pracovníčky notárskych úradov a katastra nehnuteľností k páchatelom trestného činu nevedeli uviesť nič a vyjadrovali sa len k obvyklému pracovnému postupu súvisiacemu s výkonom ich povolania alebo k sfaľovaným podpisom, pečiatkam a doložkám na úradných dokladoch.

Svedkyňa JUDr. T. W. po predložení „plnej moci“ uviedla, že podpis pracovníčky notárskeho úradu T. W. je sfaľovaný a z toho vyplýva, že aj úradná pečiatka č. 1 je sfaľovaná. 21. novembra 2007 na jej notárskom úrade nebol overený žiaden podpis Y. W..

Svedkyňa T. Y. pracovníčka notárskeho úradu JUDr. T. S. overovala pravosť podpisu na kúpnej zmluve z 21. novembra 2007 PharmDr. Y. X. podľa českého občianskeho preukazu č. XXXXXXXXXX, ale na priebeh overovania si nepamätala.

Svedkovia Z. L., O. V., P. I., W. X., H. H., T. H., R. X., P. L. a K. X. tvrdenia svedka Y. J. o existencii organizovanej skupiny a jej činnosti popreli.

Z fotokópie spisového obalu spisu spisovej značky V-36188/07 Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, pracovisko Bratislava II, Ružová dolina 27, najvyšší súd zistil, že jeho obsah tvoria návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, kúpna zmluva s osvedčeniami o pravosti podpisov predávajúcich dvoma rôznymi notárskymi úradmi, plná moc so sfaľovaným osvedčením o pravosti podpisu kupujúcej Y. W., žiadosť o zrušenie nájomného práva, avšak rozhodnutie o povolení vkladu z 28. novembra 2007 sa v ňom nenachádza.

Zo znaleckého posudku z odboru písomoznalectva, ktorý vypracovala znalkyňa Mgr. Alexandra Saxová 09. novembra 2009 vyplýva, že O. B. vyhotovila sporné podpisy k priezvisku P. obsiahnuté na kúpnych zmluvách, návrhu na vklad, obale a osvedčovacej knihe.

Zo záverov znaleckého posudku znalkyne zo 14. decembra 2009 vyplýva, že nie je možné jednoznačne potvrdiť ani vylúčiť, že sporný podpis k priezvisku a menu X. Y. obsiahnutý na spornej plnej moci Y. W. pre PharmDr. Y. X. z 21. novembra 2007 vyhotovil pisateľ, ktorý vyhotovil zostávajúce sporné podpisy k priezvisku a menu X. Y. obsiahnuté na zostávajúcich predložených sporných písomnostiach. Z. V., od ktorej boli predložené porovnávacie materiály, pravdepodobne nevyhotovila sporné podpisy k

priezvisku a menu X. Y. obsiahnuté na predložených sporných písomnostiach (dve kúpne zmluvy označené na hornej časti 1. listu V-36188/07/2 z 21. novembra 2007 - jedna z nich zviazaná v katastrálnom spise, návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zviazaný v katastrálnom spise z 21. novembra 2007, plná moc z 21. novembra 2007 zviazaná v katastrálnom spise, spisový obal označený V-36188/07, na prednej strane ktorého sú obsiahnuté dva sporné podpisy ako potvrdenie o osobnom prevzatí, osvedčovací kniha JUDr. T. S. - rok 2006 v ktorej pod poradovým číslom 0956; č. pridelené v Centrálnom registri osvedčených podpisov: 10000595 z 21. novembra 2007 sa nachádza podpis k priezvisku a menu X. Y.). Sporné podpisy k priezvisku W. obsiahnuté v návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností z 21. novembra 2007 a na plnej moci Y. W. pre PharmDr. Y. X. z 21. novembra 2007 nevyhotovil pisateľ, ktorý vyhotovil sporné podpisy k priezvisku W. obsiahnuté na dvoch predložených kúpnych zmluvách z 21. novembra 2007. Y. W. nevyhotovila sporné podpisy k priezvisku W.. Z. V. vyhotovila sporné podpisy k priezvisku W. obsiahnuté v návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností z 21. novembra 2007 a na plnej moci Y. W. pre PharmDr. Y. X. z 21. novembra 2007. Z. V. nevyhotovila sporné podpisy k priezvisku W. obsiahnuté na dvoch kúpnych zmluvách z 21. novembra 2007. Sporné podpisy v návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností z 21. novembra 2007 a na plnej moci Y. W. pre PharmDr. Y. X. z 21. novembra 2007 s najväčšou pravdepodobnosťou vznikli skôr ako sporné podpisy na dvoch predložených Kúpnych zmluvách zo dňa 21. novembra 2007.

Na rozdiel od prípravného konania, na hlavnom pojednávaní obžalovaný G. Z. svoju výpoveď z prípravného konania poprel s tým, že nie je pravdivá a v prípravnom konaní tak vypovedal preto, aby bol prepustený z väzby na slobodu. Uviedol, že trestný čin spáchal on spolu so svedkami Y. J. a T. L.. Namietol však svoje zavinenie vo vzťahu k výške spôsobenej škody. Pokiaľ uviedol, že obžalovaný U. A. nemal vedomosť „že sa účastní na páchaní tohto skutku“, nikdy mu nepovedal o čo išlo a jeho tvrdenia pri konfrontácii s ním boli vymyslené. Nikdy pri výrobe občianskych preukazov nebol, nepamätal sa či obžalovaný N. P. vyrábal pas s menom P. H.. Z. V. žiadnu odmenu nedal, nevedel kedy a v akej veci túto na notársky úrad doviedol, nespomenul si či jej niekedy dal falošný doklad. Nevedel sa vyjadriť, či sa táto podieľala na skutku v J.. V súvislosti s týmito pozemkami pre neho obžalovaná R. Y. nič nerobila. Keď sa niečo robilo tak to bolo všetko len pre J..

Dôsledné preverenie obhajoby obžalovaných a skutočnosť, že obžalovaný G. Z. o vedomosti obžalovaného U. A. o obsahu kúpnych zmlúv a ich registrácii v katastri nehnuteľností nevypovedal, obžalovaná O. B. na hlavnom pojednávaní vedomosť o ich obsahu poprela a rozdielnosť jej výpovede z prípravného konania a hlavného pojednávania kto ju pre výpis z katastra nehnuteľnosti vzal a komu listiny odovzdala si na objasnenie týchto otázok vyžaduje opätovný výsluch obžalovaného G. Z..

Výpoveďami tohto obžalovaného v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní nebola preukázaná ani vedomosť obžalovaného N. P. o účele výroby falošných občianskych preukazov z bodu 2/ a o obsahu kúpnych zmlúv, o ktorých sa nerozprávali, a preto je potrebné obžalovaného vypočuť aj k týmto skutočnostiam.

Opätovný výsluch G. Z. si vyžaduje aj rozdielnosť jeho výpovedí z prípravného konania a hlavného pojednávania a ich odôvodnenie tým, že skutočnosť vo vzťahu k obžalovanej R. Y. v prípravnom konaní uvádzal len všeobecne si vyžadujú jeho opätovný výsluch a to najmä k tomu, že v prípravnom konaní na č. l. 291, 292 obžalovanú usvedčoval z prípravy kúpnych zmlúv, plnej moci a návrhu na vklad.

Znaleckým dokazovaním z odboru písomoznalectva bolo tiež spoľahlivo preukázané, že obžalovaný G. Z. vo svojej tzv. usvedčujúcej výpovedi z prípravného konania uvádzal skutočnosti, ktoré nezodpovedajú stavu veci a to aj vo svoj neprospech. Z jeho obsahu možno zistiť, že napriek tvrdeniu obžalovaného tento nesfalšoval všetky podpisy na zmluve, všetky tri podpisy v návrhu na vklad a obidva podpisy na plnej moci. Týmto dôkazom bolo preukázané, že návrh na vklad do katastra nehnuteľností a plnú moc za kupujúcu Y. W. podpísala obžalovaná Z. L. V. a kúpne zmluvy za predávajúcu PharmDr. Y. X. pravdepodobne nepodpísala obžalovaná Z. L. V.. Z tohto dôkazu vyplýva, že kúpne zmluvy a návrh na vklad do katastra nehnuteľností za predávajúcu MUDr. J. P. nepodpísal on ale obžalovaná O. B..

Zároveň, ak by bolo pravdivé tvrdenie obžalovaného z prípravného konania, že sa prepisovali len prvé a posledné strany kúpnych zmlúv a obžalovaná Z. L. V. ich podpísala aj za PharmDr. Y. X., potom by jej podpis na predposlednej strane musel byť identifikovaný vyhotoveným znaleckým posudkom, ktorý túto skutočnosť nepotvrdil. Takýto záver podporuje aj výpoveď svedkyne T. Y., pracovníčky notárskeho úradu JUDr. T. S., že podpis PharmDr. Y. X. na kúpnej zmluve z 21. novembra 2007 overovala ona. Vykonaným znaleckým dokazovaním nebolo preukázané ani ďalšie tvrdenie obžalovaného, že Z. L. V. bola za poškodenú PharmDr. Y. X. pre výpis z katastra nehnuteľností, pretože podpis na prednej strane katastrálneho spisu nebol jej.

Zistenia znalkyne zároveň spochybňujú aj správnosť znenia skutkovej vety bodu 3/ napadnutého rozsudku, že „neskôr obžalovaná Z. V. podpísala aj návrh na vklad a generálnu ponú moc, obe písomnosti datované 21. 11. 2007.“

V znaleckom posudku znalkyňa konštatovala ako to uvádza najvyšší súd už na strane 47 tohto rozhodnutia, že sporné podpisy v návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností z 21. novembra 2007 a na plnej moci Y. W. pre PharmDr. Y. X. z rovnakého dňa s najväčšou pravdepodobnosťou vznikli skôr ako sporné predpisy na dvoch predložených kúpnych zmluvách z 21. novembra 2007. Vysvetlila, že sporné podpisy v návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností z 21. novembra 2007 a na plnej moci Y. W. pre PharmDr. Y. X. z 21. novembra 2007 sú vyhotovené spontánnejšie. Zjavné znaky neistôt sa v nich nevyskytujú, zatiaľ čo sporné podpisy na dvoch predložených kúpnych zmluvách z 21. novembra 2007 sú charakteristické veľkým výskytom znakov neistôt. Je teda vysoko pravdepodobné, že sporné podpisy na dvoch kúpnych zmluvách z 21. novembra 2007 vznikli ako napodobené podpisy sporných podpisov obsiahnutých na návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností z 21. novembra 2007 a na plnej moci Y. W. pre PharmDr. Y. X. z 21. novembra 2007.

Rovnako ani obsah skutkovej vety v bode 2/ napadnutého rozsudku nepodporuje tvrdenie obžalovaného G. Z., že občianske preukazy Českej republiky bolo potrebné opätovne falšovať pre chybu v rodnom čísle za lomítkom. Spoľahlivo z nej vyplýva, že táto časť rodného čísla PharmDr. Y. X. a MUDr. J. P. prepísaná nebola, ale prepísané bolo rodné číslo pred lomítkom.

Z obsahu predloženého spisu a výpovede obžalovanej O. B. najvyšší súd zistil, že v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní bola vypočutá bez prítomnosti tlmočníka v jazyku slovenskom, čo vylučuje aj ďalšie tvrdenie obžalovaného, že s menovanou nekomunikoval preto, že nevedela po slovensky. Tieto skutočnosti preto dostatočným spôsobom odôvodňujú záver, že výpoveď obžalovaného z prípravného konania najmä, o ktorú oprel výrok o vine obžalovaných nie je v celom rozsahu pravdivá a o jej pravdivosti existujú vážne pochybnosti.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal aj na závery znaleckých posudkov Výskumného ústavu súdnej optiky, odbor elektrotechnika Bratislava. Konštatoval, že pri rôznych obhliadkach boli zaistené a vydané počítačové zostavy, mobilné telefóny a iné pamäťové médiá a bez bližšej konkretizácie z hľadiska viny jednotlivých obžalovaných uzavrel, že z toho vyplývajú uchované kontakty P., A., Z. a J.. Tieto však obžalovaní v priebehu trestného stíhania ani nepopreli a z ich výpovedí bez pochybností vyplýva, že obžalovaní G. Z., U. A. a N. P. sa poznali a rovnako, tak aj obžalovaní G. Z. s R. Y..

Obsahom zápisnice o hlavnom pojednávaní z 10. apríla 2012 bolo preukázané, že obžalovaný G. Z. na ňom vypovedať odmietol, a preto na podklade návrhu prokurátora podľa § 258 ods. 4 Tr. por. súd jeho výpoveď z prípravného konania prečítal, vrátane jeho výpovedí pri konfrontáciách 286 - 303, 392 - 398, 399 - 410, 411 - 417, ku ktorým sa obžalovaný nechcel vyjadriť a požiadal, aby sa ďalej konalo v jeho neprítomnosti (č. l. 2318, 2319). Prítomný chcel byť len pri výsluchu svedka Y. J., čo si však na hlavnom pojednávaní 23. apríla 2012 rozmyslel a požiadal súd, aby hlavné pojednávanie v nariadených termínoch vykonal v jeho neprítomnosti s tým, že sa chce zúčastniť len záverečných rečí (č. l. 2358). Z obsahu zápisníc o výsluchu obvineného G. Z. v prípravnom konaní a konfrontácii najvyšší súd zistil, že

tieto boli vykonané v súlade so zákonom, a preto formálne boli splnené podmienky na postup súdu podľa § 258 ods. 4 Tr. por. Prvostupňový súd však so zreteľom na ustanovenie § 252 ods. 2 Tr. por. žiadosť obžalovaného nemal akceptovať, pretože jeho prítomnosť na hlavnom pojednávaní bola pre riadne zistenie skutkového stavu nevyhnutná.

Prvostupňový súd pri právnom posúdení konania obžalovaných v bode 3/ napadnutého rozsudku dospel k záveru, že obžalovaní spáchali trestný čin závažnejším spôsobom ako organizovaná skupina podľa § 138i Tr. zák. Vychádzajúc zo znenia tohto ustanovenia, jeho výkladu a dôkazov, na podklade ktorých prvostupňový súd k tomuto záveru dospel najvyšší súd uvádza nasledovné.

Obžalovaní vypovedali, že pokiaľ sa niektorí z nich navzájom poznali, išlo len o dvojstranné stretnutia G. Z. so U. A., R. Y., N. P., Z. L. V. alebo U. A. s O. B.. Tieto sa týkali a opakovali z dôvodu falšovateľskej činnosti U. A., výkonu povolenia (tlačiarenskej činnosti) N. P., pomoci R. Y. pri vyhotovovaní zmlúv a vybavovaní vecí na katastri nehnuteľností alebo podpisovania zmlúv Z. L. V. v iných veciach. Len obžalovaný G. Z. v prípravnom konaní vypovedal o konaní svedka Y. J. ako organizátora trestnej činnosti, ktorého poznal od roku 2007, ktorý mu dal na starosť biele kone, ktoré pre neho robili a podľa jeho vysvetlenia plnil jeho príkazy a v prípravnom konaní vypovedal vo vzťahu k jednotlivým obžalovaným skutočnosti, na ktoré najvyšší súd poukázal v predchádzajúcej častiach tohto uznesenia. Z. L. V. označil len za herečku.

Hoci prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia bez relevantnej vysvetľujúcej argumentácie uviedol, že existencia organizovanej skupiny bola preukázaná aj inými rozhodnutiami (ktoré bližšie nekonkretizoval), v širšom rozsahu ako z osôb, na ktoré bola podaná obžaloba, samotná obžaloba podaná v inej veci na Okresnom súde Bratislava I, na ktorú prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku opakovane poukázal ani v žiadnej inej veci pre rozhodnutie o otázkach vymedzených v § 119 ods. 1 Tr. por. dôkazom nie je. Obžaloba je len rozhodnutím prokurátora svojho druhu, ktorým je na základe výsledkov prípravného konania obvinený postavený pred súd, a preto k nej prvostupňový súd nemal ako k dôkazu prihliadať. Navyše aj z obsahu tejto obžaloby vyplýva, že svedok J. mal byť jeden z organizátorov žalovanej trestnej činnosti súvisiacej s pozemkovými podvodmi. Výetrovateľ, prokurátor a aj prvostupňový súd napriek opakovanému tvrdeniu, že svedok Y. J. nebol organizátorom trestného činu podvodu čo bolo dôvodom ich skôr uvedeného procesného postupu vo vzťahu k nemu (výetrovateľa a prokurátora) svoje tvrdenie nekonkretizovali, neodôvodnili a nevysvetlili, na podklade ktorých dôkazov k takému záveru dospeli a ako dospeli k záveru, že organizovaná skupina pôsobila v širšom rozsahu ako to prvostupňový súd uvádza v odôvodnení svojho rozhodnutia a kto ak nie svedok J. bol organizátorom posudzovanej trestnej činnosti. Nevysvetlili prečo napriek zneniu tzv. skutkovej vety v obvinení, obžalobe a aj v napadnutom rozsudku nebol Y. J., keď už nie hlavným organizátorom, tak aspoň ďalším alebo jedným z ďalších organizátorov tohto skutku. V odôvodnení svojho rozhodnutia napriek tomu, že v ňom prvostupňový súd uviedol, že koordinovanosť a plánovitosť a del'ba úloh okrem výpovedí svedka Y. J. vyplýva aj z výpovedí niektorých obžalovaných týchto nekonkretizoval a neobjasnil, aké skutočnosti vo výpovediach ktorých obžalovaných viedli k týmto jeho záverom. Taktiež z hľadiska zákonných znakov organizovanej skupiny nevysvetlil na podklade akých úvah dospel k záveru, že jej členom bola aj obžalovaná Z. L. V., ktorá spolu s obžalovanou O. B. bola v podanej obžalobe označená za herečku, za ktorú ju vo svojej výpovedi označil aj obžalovaný G. Z.. Pre objasnenie otázky organizovanej skupiny súd vykonal na hlavnom pojednávaní rozsiahle dokazovanie výsluchom svedkov, ktorí podľa Y. J. mali trestný čin riadiť avšak tí jeho tvrdenia v celom rozsahu popreli. V odôvodnení svojho rozhodnutia sám konštatoval, že aj záznam telekomunikačnej prevádzky obžalovanej R. Y. preukazuje len vzájomné kontakty medzi obžalovanými, avšak nie samotné spáchanie trestného činu či existenciu organizovanej skupiny. Podľa názoru najvyššieho súdu preto nemožno za daného stavu v súčasnom štádiu trestného stíhania vyvodiť spoľahlivý záver, že v posudzovanom prípade išlo o spolčenie najmenej troch osôb v zmysle spiknutia, spojenia, spolupráce alebo zlúčenia na účely spáchania trestnej činnosti, ktoré by mali aspoň rámcovú predstavu o spoločnom spáchaní trestnej činnosti.

Obžalovaní spáchanie skutku, ktorý je im v bode 3/ kladený za vinu popreli, obžalovaný G. Z. uviedol,

že páchal rôzne podvody so svedkom Y. J. už niekoľko rokov až do jeho zadržania, spáchanie tohto skutku priznal, avšak za iných okolností a s inými osobami ako sú uvedené v podanej obžalobe a obžalovaný N. P. priznal len spáchanie skutku v bode 4/ napadnutého rozsudku. Najvyšší súd preto so zreteľom na ich obhajobu nepovažoval za dôvodné odvolacie námietky obžalovaných o policajnej provokácii Y. J..

Ani pri posúdení otázky hodnoty prevedených pozemkov najvyšší súd z obsahu predloženého spisu v tomto štádiu trestného stíhania nezistil žiadne skutočnosti svedčiace na zložitost' objasňovanej skutočnosti a postup podľa § 142 ods. 1 Tr. por. ako sa toho vo svojom odvolaní domáhal obžalovaný U. A..

Pretože výpoveď obžalovaného G. Z. v časti týkajúcej sa obžalovanej Z. L. V. spoľahlivo potvrdil znalecký posudok z odboru písomoznalectva, najvyšší súd nemá pochybnosť o spáchaní skutku touto obžalovanou ako tzv. bielym koňom - herečkou. Z návrhu na vklad do katastra nehnuteľností minimálne na strane jej podpisu vyplýva, že obžalovaná ako kupujúca mala za tam uvedené pozemky fiktívne zaplatiť 2.500.000,- Sk. Z generálnej plnej moci na strane podpisu obžalovanej vyplývajú aj údaje o parcelných číslach, výmerách a druhu predmetných pozemkov, a teda jej vedomosť o týchto skutočnostiach. Z obsahu návrhu na vklad a plnej moci teda vyplýva, že pri ich podpise sa obžalovaná mohla dozvedieť, obsah listín ktoré podpísala, t. j. ich účel a čo je ich predmetom, teda vedela, že to čo podpisuje nie je v súlade s realitou a že ide o podvod.

Na druhej strane zo znaleckého posudku však možno spoľahlivo zistiť aj to, že nebolo preukázané, že obžalovaná podpísala kúpne zmluvy za PharmDr. Y. X.. Pretože návrh na vklad nebolo potrebné overiť, overenie podpisu Y. W. na plnej moci T. W., pracovníčkou notárskeho úradu JUDr. T. W. bolo sfaľšované a v ten deň na notárskom úrade nebol overený žiaden podpis Y. W., nebolo preukázané, že obžalovaná pri svojich podpisoch použila falošný občiansky preukaz Českej republiky na meno PharmDr. Y. X.. Aj keď svedkyňa T. Y., pracovníčka notárskeho úradu JUDr. T. S. potvrdila, že pravosť podpisu PharmDr. Y. X. na kúpnej zmluve overovala ona na základe českého občianskeho preukazu číslo XXXXXXXXXX, priebeh overovania si nepamätala. Ak by kúpnu zmluvu za predávajúcu PharmDr. Y. X. skutočne podpísala obžalovaná Z. L. V. a v takom prípade by bola povinná predložiť falošný občiansky preukaz Českej republiky, potom by obžalovaná spáchala zločin faľšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. Znaleckým dokazovaním však nebolo spoľahlivo preukázané, že kúpnu zmluvu za PharmDr. Y. X. podpísala obžalovaná Z. L. V. ako je to uvedené v skutkovej vete bodu 3/ napadnutého rozhodnutia.

Obžalovaný N. P. priznal spáchanie skutku v bode 4/ a jeho priznanie je overené aj listinným dôkazom - zápisnicou o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov z 09. júla 2009 ako iným možným dôkazným prostriedkom, pri ktorej bola v priestore stavby (tlačiarne) v X. na V. ul. č. XXXX/XX a v priestoroch k nej patriacim nájdená skartovačka s obsahom skartovaného papiera a Znaleckým skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného Zboru z 12. februára 2010. Zo znaleckého posudku vyplýva, že po poskladaní skartovaných prúžkov z odpadového boxu skartovacieho prístroja boli celkovo identifikované štyri jednostranne potlačené hárky papiera bielej farby, obsahujúce líčne a rubové strany falzifikátu VP SR č. U., držiteľ X. P., nar. XX. U. XXXX v L., bydlisko: O. XXXX/X, ktorý mal byť vydaný Dopravným inšpektorátom Bratislava - Petržalka dňa 22. júna 1999 a jeden obojstranne potlačený hárok papiera ružovej farby, ktorý obsahuje líčne a rubové strany falzifikátu VP SR č. U., bez vyplnených údajov.

K odvolacej námietke obžalovaného najvyšší súd uvádza, že v posudzovanom prípade o spáchanie priestupku proti poriadku v správe podľa § 21 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch tak, ako svoje konanie navrhol obžalovaný právne posúdiť nejde, pretože faľšoval verejnú listinu v úmysle, aby sa použila ako pravá a teda nekonal bez úmyslu sfaľšovať verejnú listinu.

Podľa názoru najvyššieho súdu zákon nebol porušený ani v prípade, keď o podaných sťažnostiach proti

uznesení vyšetrovateľa z 21. decembra 2010, sp. zn. ČVS:PPZ-67/BOK-B2-2009 rozhodoval prokurátor, ktorý mu dal súhlas k prerušeniu trestného stíhania. Tieto smerovali proti uznesení o vylúčení obvineného Y. J. zo spoločného konania a nie uznesení o prerušení trestného stíhania voči obvinenému Y. J., s ktorým prokurátor súhlasil a o ktorom pre nezákonný postup orgánov činných v trestnom konaní rozhodnúť nebolo možné.

Z uvedeného vyplýva, že dôkazná situácia v súčasnom štádiu trestného stíhania neumožňuje vyslovenie spoľahlivého záveru o vine obžalovaných tak ako bola ustálená napadnutým rozsudkom. Z tohto dôvodu je nevyhnutné obžalovaného G. Z. na hlavnom pojednávaní opätovne poučiť o jeho právach vyplývajúcich z jeho procesného postavenia a vypočúť ho ku všetkým naznačeným otázkam a rozporom vo vzťahu k jednotlivým obžalovaným. Zároveň nech vysvetlí, z akých dôvodov bola časť jeho usvedčujúcich výpovedí vo vzťahu k obžalovaným O. B. a Z. L. V. znaleckými posudkami z odboru písomoznalectva potvrdená napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní pravdivosť svojej výpovede z prípravného konania poprel. Taktiež nech objasní dôvod, pre ktorý obžalovaný N. P. nepoznal obsah kúpnych zmlúv, ktoré u neho nechal asi na päť hodín a potrebný je aj výsluch znalca k výške škody spôsobenej podvodným prevodom pozemkov. Nevyhnutné je aj zadováženie rozhodnutia z 28. novembra 2007, ktorým mala správa katastra rozhodnúť o povolení vkladu, ako to súd konštatuje v tzv. skutkovej vete bodu 3/ napadnutého rozhodnutia a jeho oboznámenie v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní. V prípade spoľahlivého preukázania nezákonného konania obžalovanej R. Y. jeho spôsob bude musieť prvostupňový súd premietnuť do tzv. skutkovej vety tak, aby obsahoval všetky zákonné znaky posudzovaného trestného činu a rovnako tak v nej uviesť, kto bol konaním obžalovaných uvedený do omylu.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nepochybne vyplýva, že výrok o vine obžalovaných prvostupňový súd založil aj na výpovedi svedka Y. J. ako významnom dôkaze pre posúdenie viny obžalovaných s tým, že o jej pravdivosti vzhľadom na jej rozsah a obsah nemá žiadne pochybnosti. Odhliadnuc od jej nezákonnosti z dôvodov, na ktoré najvyšší súd podrobne poukázal v predchádzajúcich častiach tohto rozhodnutia, svedkovia uvedení na strane 46 tohto rozhodnutia jeho tvrdenia popreli. Pri hodnotení výpovede svedka Y. J. tiež prvostupňový súd dostatočne nezohľadnil skutočnosť, že prostredie, v ktorom sa menovaný dlhodobo pohyboval a znalosť jeho pomerov, ktoré vo svojej výpovedi prezentoval ako i osoba, ktorá je nositeľom prezývky „W.“ vylučujú „zjavný omyl“ v jeho výpovedi o priradení tejto prezývky k nesprávnej osobe.

Prvostupňový súd sa tiež dôsledne nezaoberal skutočnosťou, že Y. J. v rokoch 2006 až 2008 spolupracoval s odborom zvláštnych operatívnych činností PPZ ako informátor a od 1. mája 2008 do 30. apríla 2010 na tomto odbore bol v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru vo funkcii staršieho referenta s utajeným menom Y. W.. Pritom ho mali riadiť určené príslušníci policajného zboru. V tejto postavení sa oboznamoval s dokumentáciou vzťahujúcou sa na trestnú činnosť, ktorú aj sám mal páchať. Vo výpovedi, ktorú čítal z poznámok pred súdom sám potvrdil, že sa oboznámil s odposluchmi a mal možnosť študovať trestný spis na Okresnom súde Bratislava I a na UBOK-u. Takto získané poznatky použil vo svojej výpovedi, teda nevypovedal len o tom, čo sám vnímal vlastnými zmyslami pri páchaní trestnej činnosti, ale aj o skutočnostiach, ktoré získal pri spolupráci s policajným zborom.

Za daného stavu podľa názoru najvyššieho súdu dôsledná realizácia ustanovenia § 1 Tr. por. t. j. náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov, § 2 ods. 1 Tr. por., že nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon a realizácia požiadavky, že verejný záujem na odhalení trestnej činnosti nemôže byť nadradený nad zákonnosť vyslovenej ústavným súdom si vyžaduje, aby ku všetkým relevantným otázkam týkajúcim sa skutkov 1, 2 a 3 bol vypočutý Y. J., v procesnom postavení obžalovaného, bez výpovede ktorého nie je možné vec náležite objasniť a rozhodnúť v súlade so zákonom. Pokiaľ bol menovaný vypočutý v postavení svedka, z dôvodov na ktoré najvyšší súd podrobne poukázal už v predchádzajúcich častiach tohto rozhodnutia, je táto výpoveď nezákonná a mohol v nej vypovedať čo chcel, pretože ako obvinenému v posudzovanej veci mu trestné stíhanie za krivú výpoveď nehrozilo. Z týchto dôvodov, navyše pri nezákonnom vylúčení Y. J. zo spoločného konania je nevyhnutné, aby prokurátor podal

obžalobu aj na Y. J. a obidve obžaloby v zmysle § 18 ods. 1 Tr. por. prvostupňový súd spojil na spoločné konanie a následne vec prejednal a rozhodol.

Na overenie pravdivosti Y. J. je nevyhnutné po oslobodení od povinnosti mlčanlivosti čo sa to stalo aj vo veci vedenej pod sp. zn. PPZ - 497/NKBA - PZ - BA -2012 ako svedkov vypočuť plk. Mgr. Y. I., plk. O. T. a N. P.. Zároveň úlohou prvostupňového súdu bude vyžiadať aj všetky doklady týkajúce sa Y. L., Y. J. a Y. W. z Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorá mala vyšetrovať jeho podnet (č. l. 2410).

V prípade, ak ministerstvo vnútra takejto žiadosti nevyhoví, prvostupňový súd bude povinný s ohľadom na závažnosť a zložitosť posudzovanej veci o vybavenie dožiadania požiadať Ústavnoprávny výbor a Výbor pre obranu a bezpečnosť Národnej rady Slovenskej republiky. Nie je prípustné, aby štátne orgány marili odhalenie spáchanej závažnej trestnej činnosti v zmysle § 1 Tr. por., ktorá nemá súvislosť s bezpečnosťou štátu (zo spisu takáto skutočnosť nevyplyva), najmä za situácie, keď predseda senátu je osobou oprávnenou zoznamovať sa so všetkými utajenými vecami súvisiacimi s prejednávanou trestnou činnosťou a brániť súdu vo výkone zákonnosti a spravodlivosti. Obava prvostupňového súdu, že by takýto svedkovia vypovedali k fungovaniu zložiek Policajného zboru nie je dôvodná. Predseda senátu je totiž povinný viesť výsluch spôsobom, ktorý je zameraný na čo najúčinnejšie objasnenie veci v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie v zmysle § 119 ods. 1 Tr. por.

V súvislosti s doplnením dokazovania bude prvostupňový súd povinný s použitím všetkých príslušných ustanovení Trestného poriadku opätovne predvolať a na hlavnom pojednávaní k otázkam významným pre posúdenie viny obžalovaných vypočuť svedka O. L., ako aj svedka JUDr. G. V., ktorý mal v súvislosti s touto vecou ovplyvňovať Y. J..

Až po takto vykonanom dokazovaní a vykonaní dôkazov, ktorých potreba vyvstane v priebehu hlavného pojednávania bude možné vec rozhodnúť v súlade so zákonom.

Vzhľadom na uvedené pochybenia bol odvolací súd povinný zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. Nakoľko vo veci je potrebné doplniť dokazovanie o nové dôkazy a ďalšie dôkazy zopakovať, odvolací súd podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.